

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ ΘΑ ΣΑΡΩΣΕΙ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ

Αγώνας ενάντια στη νέα συμφωνία για παραμονή και επέκταση των αμερικανονατοϊκών βάσεων

ΚΑΜΙΑ ΣΥΝΑΙΝΕΣΗ ΣΤΟΥΣ ΠΟΛΕΜΟΚΑΠΗΛΟΥΣ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Την Πέμπτη 30 Ιανουαρίου ψηφίζεται στη βουλή η νέα στρατιωτική συμφωνία μεταξύ του ελληνικού και του αμερικάνικου κράτους για παραμονή, ενίσχυση και επέκταση των βάσεων σε Άραξο, Αλεξανδρούπολη, Λάρισα, Ανδραβίδα, Στεφανοβίκειο και Σούδα. Μια συμφωνία που –εκτός των άλλων– επιτρέπει στις ΗΠΑ να διατηρούν πολεμικές υποδομές εντός των εγκαταστάσεων των ελληνικών ενόπλων δυνάμεων και να αξιοποιούν για στρατιωτικούς σκοπούς πολιτικές υποδομές της χώρας, μετατρέποντας τον ελλαδικό χώρο σε απέραντο πολεμικό ορμητήριο για τους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς τους. Η συμφωνία αυτή δρομολογήθηκε από την «αριστερή» κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ και υλοποιείται σήμερα από την ακροδεξιά-νεοφιλελεύθερη κυβέρνηση της ΝΔ.

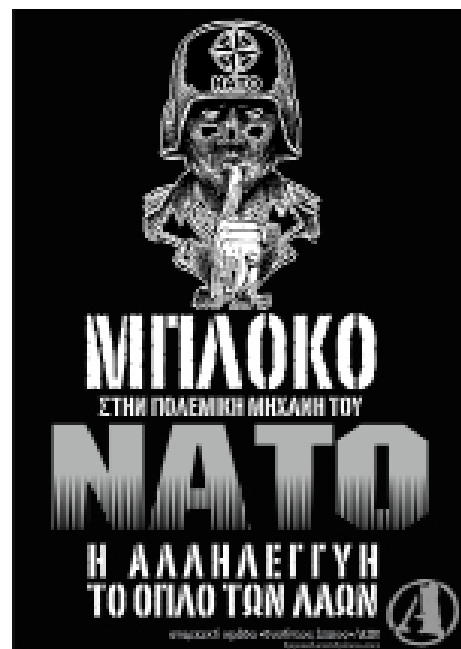
Πριν περίπου ένα μήνα, ο αμερικάνικος στρατός πραγματοποίησε επίθεση στο διεθνές

αεροδρόμιο της Βαγδάτης στο Ιράκ εναντίον ιρανών και ιρακινών αξιωματούχων, με αποτέλεσμα τη δολοφονία του ιρανού στρατηγού Κασέμ Σουλεϊμανί, επικεφαλής των Φρουρών της Επανάστασης, καθώς κι επτά ακόμη στρατηγών. Στη συνέχεια ακολούθησαν επιθέσεις (συνεχίζονται μέχρι και σήμερα) από τις ιρανικές ένοπλες δυνάμεις σε αμερικάνικες βάσεις που βρίσκονται στο Ιράκ και μια σειρά από εκατέρωθεν απειλές για γενικευμένη σύρραξη, διπλωματικές συναντήσεις αλλά και πυκνές εξελίξεις σε μια σειρά από χώρες της Μέσης Ανατολής.

Η δολοφονική επίθεση του αμερικάνικου κράτους (που εδώ και δεκαετίες πρωτοστατεί σε μια σειρά από ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις, πολέμους, βομβαρδισμούς, ανατροπή καθεστώτων, εμφυλίου) είναι ακόμα μια πράξη πολέμου μέσα στη ρευστή γεωπολιτική συνθήκη που επικρατεί. Μια συνθήκη που περιλαμβάνει

γεωπολιτικές ανακατατάξεις και ανταγωνισμούς, μιας και οι περιφερειακές συγκρούσεις που συμβαίνουν στον ευρύτερο χώρο της Μέσης Ανατολής, όχι μόνο δεν αποκλιμακώνονται, αλλά αντίθετα, εμπλέκουν το σύνολο σχεδόν των ιμπεριαλιστικών και περιφερειακών δυνάμεων στα όρια μιας γενικευμένης πολεμικής σύρραξης.

Συνέχεια στη σελ. 20

Την Παρασκευή 17 Ιανουαρίου πραγματοποιήθηκε η αντιφασιστική-αντικρατική-αντικαπιταλιστική διαδήλωση αντίστασης και μνήμης για τα επτά χρόνια από την παρακρατική δολοφονία του μετανάστη - εργάτη Σαχτζάτ Λουκμάν, από τους φασίστες Δ. Λιακόπουλο και Χ. Στεργιόπουλο στα Άνω Πετράλωνα. Εκατοντάδες σύντροφοι/ισσες και συναγωνιστές/στριες, πορευτήκαμε στους δρόμους των Πετραλώνων και του Θησείου προτάσσοντας ότι Ο ΦΑΣΙΣΜΟΣ ΤΣΑΚΙΖΕΤΑΙ ΣΤΟΝ

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΡΕΙΑ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ ΚΑΙ ΜΝΗΜΗΣ για τα επτά χρόνια από τη δολοφονία του Σ. Λουκμάν

ΔΡΟΜΟ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ.

Το κοινό κάλεσμα από το αναρχικό/αντιεξουσιαστικό στέκι Αντίπνοια, την Κατάληψη Λέλας Καραγιάννη 37, την Ταξική Αντεπίθεση (Ομάδα Αναρχικών και Κομμουνιστών), την Α.Φ.Σ. Αροδαμός και συντρόφους, συγκρότησε μπλοκ με πανό που έγραφε "ΛΟΥΚΜΑΝ - ΦΥΣΣΑΣ - ΖΙΦΛΕ ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ ΖΩΝΤΑΝΟΙ / Αγώνες ενάντια στον φασισμό και το σύστημα που τον γεννά και τον θρέφει", που στηρίχθηκε μαζικά από συντρόφους/σσες, νεολαίους/ες. Κατά τη συγκέντρωση στις 17/1, όπως και στην προπαγανδιστική μικροφωνική που πραγματοποιήθηκε στην πλ. Μερκούρη στις 12/1, τοποθετήθηκαν πανό αλληλεγγύης στους δύο συντρόφους

που δίδονται για επιθέσεις σε γραφεία τις Χ.Α.

Για εμάς, η μόνη απάντηση απέναντι στον πόλεμο, τον εθνικισμό και τον φασισμό που γεννά και θρέφει ο κόσμος του κράτους και του καπιταλισμού είναι η οργάνωση της κοινωνικής και ταξικής αντεπίθεσης. Χωρίς αυταπάτες πως το σύστημα εκμετάλλευσης και καταπίεσης μπορεί να εξωραϊστεί, χωρίς αυταπάτες πως ο φασισμός μπορεί να αντιμετωπιστεί μέσα στις αίθουσες της αστικής δικαιοσύνης, να αγωνιστούμε συλλογικά, μαχητικά και από τα κάτω, με όπλο μας τη διεθνιστική και ταξική αλληλεγγύη. Να αγωνιστούμε από κοινού, ντόπιοι και μετανάστες/στριες, εργαζόμενοι/ες, φοιτητές/τριες, μαθητές/τριες, για την οικοδόμηση μιας κοινωνίας ισότητας, δικαιοσύνης, αλληλεγγύης και ελευθερίας.

Ενάντια στη βαρβαρότητα κράτους και καπιταλισμού, την κρατική καταστολή και την εργοδοτική τρομοκρατία οι κοινωνικοί & ταξικοί αγώνες θα νικήσουν

(...) Απέναντι στο κράτος, τα αφεντικά και τους εργοδοτές, η επιτυχημένη διακλαδική και από τα κάτω απεργία της 1ης Νοέμβρη του 18' και η διαδήλωση της 16ης Φλεβάρη του 19' με κεντρικά αιτήματα τις συλλογικές συμβάσεις εργασίας, που προκηρύχθηκαν σε μια σειρά από κλάδους και επιχειρήσεις με αποφασεις γενικών συνελεύσεων σωματείων - πρωτοβάθμιων και βάσης - και ως αποτέλεσμα της οριζόντιας διεργασίας συντονισμού τους, ανέδειξαν πως ο δρόμος της αυτοοργάνωσης μακριά από κομματικές καθοδηγήσεις, είναι η μόνη διέξοδος με προοπτική νίκης για τους αγώνες των εκμεταλλεόμενων. Αποτέλεσε ένα πεδίο για να εκφραστεί κινηματικά και στον δρόμο η αλληλεγγύη και η ανάγκη για τη διασύνδεση των αγώνων για τα εργατικά συμφέροντα και δικαιώματα με τους από τα κάτω κοινωνικούς, πολιτικούς και ταξικούς αγώνες που ξεσπούν στα σχολεία, τις σχολές και τις γειτονιές απέναντι στη βαρβαρότητα κράτους και καπιταλισμού. Επίσης αποτέλεσαν πεδία να προπαγανδίσουμε και να διαδηλώσουμε ότι για εμάς η οργάνωση στη βάση, η

ταξική αλληλεγγύη και η απεργία είναι όπλα των καταπιεσμένων άρρηκτα συνδεδεμένα με τον συνολικό αγώνα για την κοινωνική επανάσταση και απελευθέρωση. Συνέχεια αυτής της παρακαταθήκης και κομμάτια αυτής της κινηματικής πορείας αποτελούν και η εργατική διαδήλωση στις 30 Νοέμβρη του 19' και η ανακοινωμένη από τα κάτω απεργία στις 19 Μάρτη του 20' από τα πρωτοβάθμια σωματεία.

Για εμάς, τους καταπιεσμένους και τους εκμεταλλεόμενους η μόνη προοπτική για μια αξιοπρεπή ζωή, είναι αυτή της αντίστασης. Οι αγώνες που δώσαμε όλο το προηγούμενο διάστημα, οι αγώνες που ξεσπούν σε όλα τα μέρη του κόσμου αποτελούν πηγή έμπνευσης για τις μάχες που καλούμαστε να δώσουμε στο σήμερα και στο άμεσο μέλλον. Ενάντια στο κράτος και το κεφάλαιο που δεν μπορούν να δώσουν απάντηση στις πραγματικές μας ανάγκες και τους πραγματικούς μας πόθους, απέναντι στη φτώχεια, την εξαθλίωση, την καταπίεση και την καθυπόταξη, να αγωνιστούμε συλλογικά και από τα κάτω ενάντια στους δυ-

νάστες μας, να δυναμώσουμε και να περιφρουρήσουμε τις κοινωνικές και ταξικές αντιστάσεις που βρίσκονται στο στόχαστρο της καταστολής και να οργανώσουμε νέες. Χωρίς να έχουμε αυταπάτες για τον ρόλο των θεσμών, χωρίς να προσφέρουμε καμία συναίνεση στη διαχείριση των ζωνών μας, να μην κάνουμε ούτε βήμα πίσω σε αυτά που έχουμε κατακτήσει και που διαρκώς διακυβεύονται και να κάνουμε τους χώρους που εργαζόμαστε, φοιτούμε και ζούμε εστίες αντίστασης και αγώνα. Να προτάξουμε την ταξική αλληλεγγύη, την κοινωνική αυτοοργάνωση και την μαχητική αντίσταση για το γκρέμισμα του κόσμου της εκμετάλλευσης και τη δημιουργία ενός κόσμου Ισότητας, Αλληλεγγύης και Ελευθερίας.

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΣΤΗ ΒΑΣΗ
ΤΑΞΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ
ΜΑΧΗΤΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ

ΟΛΟΙ ΚΑΙ ΟΛΕΣ
ΣΤΙΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΙΣ
ΣΤΙΣ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ
ΣΤΙΣ ΔΙΑΔΗΛΩΣΕΙΣ
ΣΤΙΣ ΑΠΕΡΓΙΕΣ

ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΕΝΑΝ ΝΕΟ
ΚΟΣΜΟ ΓΕΝΙΚΕΥΜΕΝΗΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΤΑΞΙΚΗΣ
ΑΥΤΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ
ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ
ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟ

Στηρίζουμε τη διακλαδική
και από τα κάτω απεργία
της 19ης Μάρτη 2020

Συνέλευση Αναρχικών
για την Κοινωνική και Ταξική
Χειραφέτηση

το μπλοκ του NO PASARAN! στην εργατική διαδήλωση στις 30 Νοέμβρη '19

Ανακοίνωση της ΑΠΟ για τις πανελλαδικές κινητοποιήσεις αλληλεγγύης στις καταλήψεις, ενάντια στην κατασταλτική εκστρατεία του κράτους και τα τελεσίγραφα της 5^{ης} Δεκέμβρη και τις διαδηλώσεις αντίστασης & μνήμης της 6^{ης} Δεκέμβρη

5 Δεκέμβρη '19, Αθήνα:
διαδήλωση αλληλεγγύης στις καταλήψεις, ενάντια στην κρατική καταστολή και τα τελεσίγραφα

6 Δεκέμβρη '19, Αθήνα

5 Δεκέμβρη '19, Θεσ/νίκη:
διαδήλωση στο πλαίσιο της πανελλαδικής μέρας αλληλεγγύης στις καταλήψεις

6 Δεκέμβρη '19, Θεσσαλονίκη

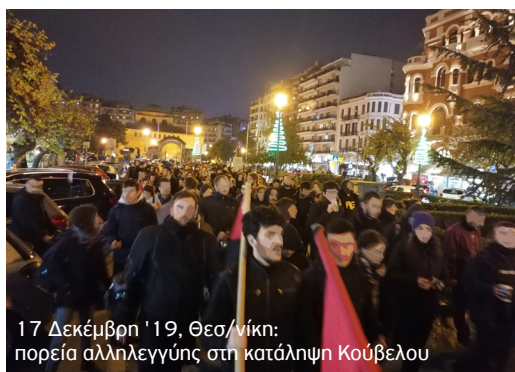
Το διήμερο 5 και 6 Δεκέμβρη, στην εκπνοή του τελεσίγραφου του υπουργείου Προ.Πο απέναντι στις καταλήψεις και τον κόσμο που αγωνίζεται μέσα από αυτοοργανωμένα πολιτικά και κοινωνικά εγχειρήματα, δεκάδες χιλιάδες άνθρωποι κατεβαίνουν στους δρόμους πανελλαδικά για να σπάσουν στην πράξη το κλίμα τρομοκρατίας και να θέσουν φραγμό στο κατασταλτικό κρεσέντο της ακροδεξιάς κυβέρνησης.

Στις 5 Δεκέμβρη, ημέρα λήξης του κρατικού τελεσίγραφου, διοργανώνονται κινητοποιήσεις αλληλεγγύης στις καταλήψεις, από την Αθήνα, την Πάτρα, τη Θεσσαλονίκη μέχρι τη Μυτιλήνη, τη Λάρισα, το Βόλο, τη Βέροια και την Καρδίτσα, όπου συμμετέχει πλήθος κόσμου. Στην Αθήνα, μετά από κάλεσμα της συνέλευσης No Pasaran! περισσότεροι από 2 χιλιάδες άνθρωποι συμμετέχουν στη διαδήλωση στο κέντρο της πόλης. Στη Θεσσαλονίκη, πραγματοποιείται πορεία αλληλεγγύης στις καταλήψεις στην περιοχή της Κάτω Τούμπας με συμμετοχή εκατοντάδων αγωνιστών. Δύο μέρες πριν, στις 3 του Δεκέμβρη, πραγματοποιήθηκε μια ακόμα μαζική πορεία αλληλεγγύης στο κέντρο της πόλης, ενώ αναρτήθηκε και γιγαντοπανό στην πρόσοψη του Εργατικού Κέντρου. Στην Πάτρα, περίπου 200 άτομα συμμετείχαν στην πορεία που καλέστηκε από την ανοικτή συνέλευση συντρόφων και συντροφισσών για την αλληλεγγύη στις καταλήψεις και ενάντια στην κρατική καταστολή και ξεκίνησε από τον κατειλημμένο χώρο του Παραρτήματος.

Στις 6 Δεκέμβρη, ημέρα συμπλήρωσης 11 χρόνων από τη δολοφονία του 15χρονου μαθητή Αλέξη Γρηγορόπουλου

και από το ξέσπασμα της κοινωνικής εξέγερσης, και μέσα σε κλίμα όξυνσης της καταστολής και τρομοκρατίας, δεκάδες χιλιάδες άνθρωποι συμμετείχαν στις διαδηλώσεις μνήμης και αντίστασης. Σε όλες τις μεγάλες πόλεις πραγματοποιούνται πορείες, τόσο το πρωί, όσο και το απόγευμα. Στην Αθήνα, μπάτσοι πραγματοποιούν προληπτικές προσαγωγές από το πρωί, εμποδίζοντας τον κόσμο να κατέβει στα Προπύλαια. Ανάμεσα στους βρίσκονται και οι σύντροφοι από την Αναρχική Φοιτητική Συνέλευση «Αροδαμός» οι οποίοι προσάγονται στη ΓΑΔΑ μαζί με τις σημαίες και το πανό τους και αφήνονται μόνο μετά τη λήξη της πορείας. Το απόγευμα, περισσότεροι από 10 χιλιάδες άνθρωποι συμμετέχουν στην πορεία, ενώ στο αναρχικό μπλοκ του No Pasaran! συσπειρώνονται περισσότεροι από 3.000 διαδηλωτές. Μετά τη λήξη της, οι μπάτσοι κάνουν δεκάδες προσαγωγές και συλλήψεις στην περιοχή των Εξαρχείων, χτυπώντας, ξεγυμνώνοντας και βασανίζοντας κόσμο. Η επανάληψη του όγριου σκηνικού βίας στη γειτονιά των Εξαρχείων, όπως και μετά την ολοκλήρωση των μαζικών διαδηλώσεων της 14ης Σεπτεμβρίου και της 17ης Νοέμβρη, τα δεκάδες περιστατικά ξεγυμνώματος, κακοποίησης και βασανισμού όσων πέφτουν στα χέρια του αστυνομικού στρατού κατοχής αποτελούν αναπόσπαστο κομμάτι της κατασταλτικής πολιτικής που στοχεύει στην απαξίωση και εξουδετέρωση όσων αγωνίζονται. Στη Θεσσαλονίκη, μαζική ήταν τόσο η πρωινή πορεία, στην οποία συμμετείχαν φοιτητικοί σύλλογοι και η αναρχική μαθητική ομάδα «Αταξία», όσο και η διαδήλωση που πραγματοποιήθηκε το απόγευμα από την Κα-

Αλληλεγγύη στις καταλήψεις που εκκενώθηκαν από το κράτος

17 Δεκέμβρη '19, Θεσ/νίκη:
πορεία αλληλεγγύης στη κατάληψη Κουβέλου

Δεν θα τους επιτρέψουμε να εκτελέσουν απρόσκοπτα το σχέδιο επίθεσης στις δομές και στους ανθρώπους του αγώνα. Ενάντια στην κρατική καταστολή και τη συνεχιζόμενη επίθεση στις δομές και τον κόσμο του αγώνα, εμείς απαντάμε **ΚΑΜΙΑ ΠΑΡΑΔΟΣΗ - ΚΑΜΙΑ ΑΝΑΚΟΧΗ ΟΥΤΕ ΒΗΜΑ ΠΙΣΩ - NO PASARAN!** Συγκέντρωση υπεράσπισης και αλληλεγγύης στην κατάληψη Έπαυλη Κουβέλου που εκκενώθηκε, (Αγίας Σοφίας στις 18:00)

ΚατάληψηMundoNuevo-ΚατάληψηLibertatia

Απέναντι στα τελεσίγραφα του υπουργείου δημόσιας τάξης και τους Πρυτάνεις - ουραγούς της κρατικής καταστολής

Η ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΛΕΛΑΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ 37 ΔΕΝ ΠΑΡΑΔΙΝΕΤΑΙ - ΜΑΧΕΤΑΙ!

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΙΣ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ ΚΑΙ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ

Η κατάληψη Λέλας Καραγιάννη 37 έχει συμπληρώσει 31 και πλέον χρόνια ζωής, αγώνα και δημιουργίας. Το εγκαταλειμμένο από το 1960 κτίριο καταλήφθηκε τον Απρίλη του 1988 από αναρχικούς και φοιτητές και έκτοτε στεγάζει τακτικά πολιτικές, κοινωνικές, πολιτιστικές δραστηριότητες λειτουργώντας τόσο ως αναπόσπαστο κομμάτι του αναρχικού αγώνα όσο και ως σημείο κινηματικής συσπείρωσης για την περιοχή της Κυψέλης και του ευρύτερου κέντρου της Αθήνας. Στους χώρους της κατάληψης πραγματοποιούνται βιβλιοπαρουσιάσεις και συναυλίες, μαθήματα και συλλογικές κουζίνες, πολιτικές εκδηλώσεις, προβολές και θεατρικές παραστάσεις.

Η κατάληψη είναι στεγαστική και πολιτική: Στο χώρο της ζουν και μεγαλώνουν άνθρωποι συλλογικά, κόντρα στη νόρμα της ιδιοκτησίας και τον εξοντωτικό για τους φτωχούς εκβιασμό των ενοικίων. Στο έδαφός της εδράζονται και αναπνέουν συλλογικοί και συλλογιστικοί κινήματα. Η κατάληψη, όπως και κάθε δομή του αγώνα, λειτουργεί προταγματικά και ανταγωνιστικά απέναντι στον κόσμο της κυριαρχίας, με την προσπάθεια της συλλογικής συνυπαρξης και δημιουργίας που αντιπαράκειται στον εξατομικευμένο τρόπο ζωής και την παραίτηση,

και με το πολιτικό πρόταγμα της ελευθεριακής κοινωνίας και της πάλης για αυτή να αποτελεί την προμετωπίδα και την κινητήρια δύναμή της. Αυτή η διπλή της υπόσταση, είναι που την έφερε πάντα στο στόχαστρο των κατασταλτικών μηχανισμών. Ως κομμάτι του αναρχικού κινήματος και ως δομή που αψηφά τους νόμους της ιδιοκτησίας, η κατάληψη έχει δεχθεί πληθώρα επιθέσεων. Από τους «νόμιμους» ιδιοκτήτες του κτιρίου που το είχαν παραδώσει στην εγκατάλειψη μέχρι τα ΜΑΤ και τα ΕΚΑΜ που έχουν εισβάλλει σε αυτή, κι από τις σκυφαντίες ρουφιάνων των ΜΜΕ μέχρι τις δολοφονικές επιθέσεις των ταγμάτων εφόδου της Χρυσής Αυγής και άλλων παρακρατικών με μαχαίρια, μολότοφ και εμπρηστικούς μηχανισμούς.

Η κατάληψη Λέλας Καραγιάννη 37 άντεξε αυτές τις επιθέσεις γιατί αποτελεί ένα κόσμο ολόκληρο, που είναι μέρος ενός σύμπαντος αγώνα, έμπνευσης και αντίστασης. Άντεξε γιατί στις δύσκολες στιγμές δεν εγκατέλειψε ποτέ τη μάχη, γιατί σε αυτές τις στιγμές η αλληλεγγύη πολλών συντρόφων και αγωνιστών, μπήκε οδόφραγμα στα σχέδια της κρατικής καταστολής. Σήμερα όπως και ολόκληρο το αναρχικό-αντιεξουσιαστικό κίνημα αλλά και οι κοινωνικές αντιστάσεις, βρίσκεται μπροστά σε μία ιστορική κρίσιμη καμπή, μπροστά σε μία επίθεση που απειλεί την ύπαρξη της κατάληψης αλλά και το κίνημα στο οποίο ανήκει και αναφέρεται. Βρισκόμαστε σε εκείνο το σημείο όπου σύσσωμο το καθεστώς, όπως προστάζει η συνθήκη του σύγχρονου ολοκληρωτισμού, επιτίθεται. Πανεπιστημιακοί που καταντούν ομάδα υποστήριξης των ΜΑΤ, κατασταλτικοί στρατοί σε εφόδους, διακομματική πολιτική συναίνεση στο χτύπημα των αναρχικών, ΜΜΕ σε γκαιμπελικό κρεσέντο, συναποτελούν την κατασταλτική εκστρατεία που θέλει να επιβάλλει τη σιγή του στρατοπέδου εργασίας στην κοινωνία και τη φρίκη του στρατοπέδου συγκέντρωσης στους «σημαδεμένους» από την εξουσία, ανυπότακτους ή «περιττούς».

Από το καλοκαίρι βρίσκεται σε εξέλιξη αυτή η προαναγγελθείσα κατασταλτική εκστρατεία ενάντια στο αναρχικό κίνημα, στους κατειλημμένους

χώρους αγώνα, στις αυτοοργανωμένες δομές στέγασης προσφύγων και μεταναστών, στον κόσμο της αλληλεγγύης, στις κοινωνικές και ταξικές αντιστάσεις. Μια εκστρατεία που συνιστά την αιχμή του δόρατος της επίθεσης κράτους και αφεντικών στα πληβιακά στρώματα της κοινωνίας, αποσκοπώντας στην τρομοκράτηση και την πειθήνισή τους, για την απρόσκοπτη επέλαση της κρατικής και καπιταλιστικής βαρβαρότητας. Σκοπός της αποθρασυμένης κρατικής βίας και της ιδεολογικής προπαγάνδας που τη συνοδεύει είναι αφενός να πάρει τη ρεβάνς για τους Νοέμβρηδες και τους Δεκέμβρηδες που κράτησαν ζωντανή την κοινωνία απέναντι στους νεκροθάφτες της. Είναι να χτυπήσει τα Εξάρχεια που αποτελούν ένα διαρκές οδόφραγμα απέναντι στους σχεδιασμούς εξουσίας, το πανεπιστημιακό άσυλο που λειτουργεί διαχρονικά ως σημείο συνάντησης των αγωνιζόμενων και τις κατάληψεις ως εστίες εξέγερσης της κοινωνικής-ταξικής αυτοοργάνωσης, αντίστασης και αλληλεγγύης. Μέσα από αυτά τα χτυπήματα όμως, το κράτος θέλει κυρίως να ξεριζώσει τα σημεία αναφοράς, τους χώρους και τη σημερινή επικαιρότητα των προταγμάτων της εξέγερσης, για να ανακόψει τους αυριανούς ξεσηκωμούς· τους ξεσηκωμούς που κυοφορούνται μέσα σε μια πραγματικότητα όπου το χρεοκοπημένο σύστημα δεν έχει να υποσχεθεί τίποτα άλλο παρά την εξαθλίωση και τον φόβο.

Οι εκλογές της 7ης Ιουλίου σηματοδοτούν τη συνέχηση της επιβολής ασφυκτικών συνθηκών διαβίωσης, φτώχειας και περιθωριοποίησης για εργαζόμενους και άνεργους, και έρχονται να ανανεώσουν τις πολιτικές καταστολές εργατικών και κοινωνικών αγώνων, εγκλεισμού προσφύγων και μεταναστών σε στρατόπεδα συγκέντρωσης και των θανάτων στα σύνορα, την εμπέδωση του καθεστώτος εξαίρεσης και της παρανομοποίησής τους, με τον αποκλεισμό από την πρόσβαση στην υγεία, την παιδεία και την εργασία μέσω της μη δυνατότητας απόκτησης ΑΜΚΑ, και με την πρωτοδότηση ρατσιστικών συγκεντρώσεων, με την επίθεση της λεηλασίας του κοινωνικού πλούτου και του φυσικού κόσμου, με την επιχείρηση εδραίωσης του καθεστώτος έκτακτης ανάγκης.

Η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, πατάει πάνω στην επιχείρηση απονεύρω-

σας των κοινωνικών και ταξικών αγώνων και στα δεκάδες κατασταλτικά χτυπήματα σε καταλήψεις κατά τη διάρκεια της διακυβέρνησης Σύριζα, υποσχόμενη το σαρωτικό χτύπημα στους αγωνιζόμενους, με την ενίσχυση και ενθάρρυνση των βασιανιστών των σωμάτων ασφαλείας, με το στήσιμο «αντι»τρομοκρατικών σόου (με συλλήψεις, εφόδους σε σπίτια και κατασκευασμένα καταγορητήρια) με την ποινικοποίηση των κοινωνικών αγώνων και τις παρακολουθήσεις αγωνιστών, με το δόγμα «νόμος και τάξη» να καλύπτει τη νεοφασιστική νεοφιλελεύθερη πολιτική της.

Ο νέος κύκλος των κατασταλτικών επιχειρήσεων ξεκίνησε στις 26 Αυγούστου με την εκκένωση τεσσάρων καταλήψεων στη γειτονιά των Εξαρχείων. Την ώρα που δεκάδες γυναίκες, άντρες και παιδιά πρόσφυγες στοιβάζονταν σε κλούβες από ένοπλους κουκουλοφόρους των ΕΚΑΜ για να οδηγηθούν σε στρατόπεδα συγκέντρωσης, εκεί που παραμονεύει ο θάνατος, όπως του μικρού παιδιού μέσα σε χαρτόκουτο ή της Φερνιτέ Ταγίκ που κήκε ζωντανή πίσω από τα συρματοπλέγματα της Μόριας, ο θεσμικός φασισμός εξαπέλυε μιντιακά την ιδεολογική του προπαγάνδα: Εκπρόσωπος της ΕΛΑΣ παρομοίαζε τα σώματα ασφαλείας με «ηλεκτρική σκούπα» που θα εξαφανίσει «ενοχλητική σκόνη», τους φτωχούς, αποκάλωντας σκουπίδια τους αγωνιζόμενους.

Ακολούθησε η μόνιμη εγκατάσταση αστυνομικού στρατού κατοχής στα Εξάρχεια, με διμοιρίες ΜΑΤ να ακροβολίζονται στον δημόσιο χώρο, επιχειρώντας να σπείρουν την τρομοκρατία στη γειτονιά, παρενοχλώντας συστηματικά τους κατοίκους και εκτοξεύοντας σεξιστικές και ομοφοβικές απειλές. Ανάμεσα στις δεκάδες επιθέσεις τους είναι η ρίψη χημικών στο εσωτερικό της κατάληψης Βοξ και οι ξυλοδαρμοί στην είσοδό της, η σεξιστική βία σε διαδηλώτριες μετά την πορεία της 14ης Σεπτέμβρη, τα ναζιστικά συνθήματα που φωνάζουν περνώντας έξω από την κατάληψη Νοταρά και η απόπειρα εισβολής στο Καφενείο της πλατείας Εξαρχείων. Εκεί, ενώ τα ΜΑΤ αποχωρούσαν, επιτέθηκαν στους αλληλέγγυους που είχαν συγκεντρωθεί και συνέλαβαν τον σύντροφο Λάμπρο Γούλα, τον οποίο χτύπησαν και βασάνισαν.

Όλο αυτό το διάστημα συνεχίζονταν οι εισβολές σε καταλήψεις στέγασης προσφύγων (Αχαρνών, Πέμπτο, Μπουμπουλίνας), με την καταστροφή της αυτοοργανωμένης ζωής ξεριζωμένων ανθρώπων, τον διασκορπισμό τους σε άθλια καμπ και την απομάκρυνση των προσφυγόπουλων από τα σχολεία τους. Ακολουθώντας τον σχεδιασμό επιβολής του κοινωνικού κανιβαλισμού και συνεργασίας με τις ναρκομαφίες, έστι-

σαν επίσης μια γιγαντιαία επιχείρηση απομάκρυνσης του πολιτικού περιπέτου της Συνέλευσης για την Επανοικειοποίηση των Εξαρχείων, που λειτουργούσε ως σημείο αναφοράς της αντίστασης στους ναρκέμπορους και τους αστυνομικούς προστάτες τους. Ακολούθησε η εκκένωση της κατάληψης Βανκούβερ Απαρτμάν στην Αθήνα και η σύλληψη τεσσάρων καταληψιών, η εκκένωση της κατάληψης Palmares στη Λάρισα, με έξι συλλήψεις, και η αστυνομική εισβολή στην κατάληψη LIBERTATIA στη Θεσσαλονίκη, με την προσαγωγή οκτώ συντρόφων και τη σύλληψη τεσσάρων, την ώρα που πραγματοποιούσαν εργασίες ανακατασκευής του κτηρίου μετά την καταστροφή που υπέστη από τον εμπρησμό του από φασίστες τον Γενάρη του 2018. Τέλος, εφαρμόζοντας στην πράξη την κατάργηση του πανεπιστημιακού ασύλου, αστυνομικές δυνάμεις εισβάλλουν στο αυτοδιαχειριζόμενο στέκι της ΑΣΟΕΕ, προαναγγέλλοντας ταυτόχρονα παρόμοιες επεμβάσεις σε πανεπιστημιακούς χώρους. Οι πρυτανικές αρχές της σχολής κηρύσσουν λοκ άουτ και όταν εκατοντάδες φοιτητές και φοιτήτριες σπάνε στην πράξη τον αποκλεισμό, βρίσκονται αντιμέτωποι με πάνοπλες αστυνομικές δυνάμεις που εισέρχονται στο προαύλιο της ΑΣΟΕΕ, τραυματίζοντας κόσμο μέσα και έξω από τη σχολή και απειλώντας με τη σύλληψη όλων.

Ηλίθιοι δήμιοι! Η «τάξη» σας είναι χτισμένη πάνω στην άμμο...

Απέναντι σε αυτή τη διαρκώς εξελισσόμενη κατασταλτική εκστρατεία, να υπερασπιστούμε συλλογικά και μαχητικά τις καταλήψεις και τις δομές του αγώνα. Στους δρόμους, τα σχολεία, τις σχολές, τους χώρους εργασίας να δημιουργήσουμε αναχώματα στην κρατική καταστολή και να υψώσουμε οδόφραγμα αλληλεγγύης.

Η διαδήλωση που διοργάνωσε η συνέλευση No Pasaran στις 14 Σεπτέμβρη με τη μαζική παρουσία πάνω από 7 χιλιάδων ανθρώπων και τη συμμετοχή πληθώρας πολιτικών, κοινωνικών και ταξικών συλλογικοτήτων, σωματείων και συνελεύσεων, οι εκατοντάδες κινητοποιήσεις στην Ελλάδα και σε όλο τον κόσμο, οι πράξεις αντίστασης ενάντια στους κατασταλτικούς στρατούς, η συντροφικότητα και η αλληλεγγύη κρατούν ανοικτό έναν δρόμο αγώνα για μια κοινωνία ισότητας και ελευθερίας· έναν αγώνα που η καταστολή δεν θα καταφέρει να καταπνίξει ποτέ.

Από το κατειλημμένο έδαφος της Λέλας Καραγιάννη 37, καλούμε στις

εκδηλώσεις, τις κινητοποιήσεις και τις περιφρουρήσεις της κατάληψης για την υπεράσπισή της, και στεκόμαστε αλληλέγγυοι στο πλευρό όλων όσοι παλεύουν ενάντια στο καθεστώς του φόβου και της υποταγής. Καθένα κατασταλτικό χτύπημα, καμιά εκστρατεία δεν μπορεί να «τελειώσει» το δίκιο του αγώνα..

ΑΚΟΥΣΑΤΕ;

*Είναι ο ήχος του κόσμου σας που γκρεμίζεται
Είναι ο ήχος του δικού μας που ξαναγεννιέται
Αυτό που ήταν μέρα, ήταν νύχτα.
Και νύχτα θα γίνει η μέρα που θα είναι μέρα.*

Είναι τα λόγια των ιθαγενών Ζαπατίστας που σήμερα σπάνε την στρατιωτική πολιορκία χτίζοντας νέες κοινότητες. Είναι το διαπεραστικό τραγούδι μιας γυναίκας στην εξεγερμένη Χιλή που σκίζει το σκοτάδι και τη σιωπή του στρατιωτικού νόμου. Είναι το χαμόγελο των μαχητών στη Ροτζάβα. Είναι τα παιδιά της κατάληψης προσφύγων Νοταρά 26 που διαδηλώνουν στους δρόμους των Εξαρχείων χορεύοντας και φωνάζοντας NO PASARAN! Είναι οι φοιτητές που σπάνε το λοκ άουτ της ΑΣΟΕΕ. Είναι οι υψωμένες γροθιές και τα συνθήματα στις ταράτσες των καταλήψεων. Είναι οι μαυροκόκκινες σημαίες, από το κατειλημμένο έδαφος της Λέλας Καραγιάννη 37 ως την ανακατάληψη της Σπύρου Τρικούπη, από τους δρόμους της Αθήνας ως του Σαντιάγο...

**ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ
ΚΑΜΙΑ ΠΑΡΑΔΟΣΗ – ΚΑΜΙΑ ΑΝΑΚΩΧΗ!**

NO PASARAN!

Κατάληψη Λέλας Καραγιάννη 37

**Η ΕΞΟΥΣΙΑ ΣΑΣ ΘΑ ΤΕΛΕΙΩΣΕΙ
ΟΙ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ
ΘΑ ΜΕΙΝΟΥΝ**

**ΚΑΜΙΑ ΠΑΡΑΔΟΣΗ
ΚΑΜΙΑ ΑΝΑΚΩΧΗ**

Κατάληψη Ελαία

διότι δεν συνεμορφώθην προς τας υποδείξεις

[Απάντηση σε ένα τηλεσίγραφο]

Έφτασε στα χέρια μας, λοιπόν, το τηλεσίγραφο της Κομαντατούρας. Μας δίνει μερικές μέρες να παραδοθούμε. Είναι η διαχρονική έπαρση μιας ολοκληρωτικής εξουσίας που «ενέπνευσε» αυτή την ανακοίνωση, υπογεγραμμένη από το χέρι του πρακτορίσκου εκτελούντα χρέη υπουργού των Δυνάμεων Καταστολής. Αυτό καθ' αυτό το τηλεσίγραφο δεν εξυπηρετεί ασφαλώς κανέναν άλλο σκοπό πέρα από την επικοινωνιακή διαχείριση του ζητήματος. Το περιεχόμενο του όμως έχει ιδιαίτερη σημασία, αφού αποτελεί την πλέον επίσημη διακήρυξη ενός ευρύτατου αντικοινωνικού και ειδικότερα αντι-αναρχικού κρατικού πογκρόμ.

Στο πλαίσιο της ενιαίας κρατικής καταστολής απέναντι στις κοινωνικές και ταξικές αντιστάσεις, απέναντι σε όσους δεν σκύβουν το κεφάλι, η σημερινή κυβέρνηση χρησιμοποιεί τα πεπραγμένα της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ για να ολοκληρώσει την κατασταλτική εκστρατεία εναντίον των αναρχικών, των προσφύγων και μεταναστών, των φοιτητών και της νεολαίας. Υπολογίζουν ότι έχουν με το μέρος τους όλα τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, ότι δεν υπάρχει καμιά κομματική/θεσμική αντιπολίτευση που θα έχετε σοβαρά εμπόδια και επίσης ότι η κοινωνική βάση έχει μετατοπιστεί προς συντηρητικές, μισαλλόδοξες έως και ανοιχτά ρατσιστικές και αυταρχικές θέσεις. Και σ' αυτά δεν πέφτουν έξω. Τα ΜΜΕ που πάντοτε αποτέλεσαν τη ναυαρχίδα της κατασταλτικής προπαγάνδας σήμερα πια έχουν ελεγχθεί εξολοκλήρου (κανάλια, εφημερίδες, ραδιόφωνα) από το κράτος και τους πασίγνωστους μαφιόζους, δολοφόνους μεγαλο-καπιταλιστές, οι οποίοι διαπλέκονται άμεσα με το κράτος και την κυβέρνηση.

Όντως δεν υπήρξε ποτέ κανένα κόμμα το οποίο να ενδιαφέρεται πραγματικά για τις κοινωνικές ελευθερίες, για τους καταπιεσμένους και τους εκμεταλλεζόμενους, καθότι η στρατηγική κάθε κόμματος είναι η κατάκτηση της εξουσίας με κάθε μέσο. Σήμερα πια έχει γίνει ακόμη πιο ευδιάκριτο ότι η «νίκη» του ΣΥΡΙΖΑ στις προηγούμενες εκλογές έχει μετατραπεί στη μεγαλύτερη ήττα για την κοινωνική βάση που ανέθεσε τις ελπίδες της σε αυτή τη «λύση». Η δάσκαλη εξουσίας με όρους καταστολής των κοινωνικών κινημάτων και από την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ δεν αφήνει κανένα πεδίο μιας εκ νέου εξαπάτησης της κοινωνικής βάσης ότι αποτελεί κάποια εναλλακτική επιλογή απέναντι στο αυταρχικό κράτος της Δεξιάς. Ασφαλώς, επίσης, δεν θα περίμενε κανείς

να αναλάβει κάποια ουσιαστική δράση το ΚΚΕ, ώστε να υπερασπιστεί τις καταλήψεις.

Τέλος, όντως η κοινωνική βάση μετά την οπισθοχώρηση του κύματος αντίστασης, όπως ξέσπασε αυτό από τις φοιτητικές κινητοποιήσεις του '06-'07 μέχρι την προληπτική έκρηξη του 2012, έχει συντηρητικοποιηθεί, ως αποτέλεσμα της αποδρομής των κοινωνικών αγώνων. Δεν είναι τόσο ότι έχουν αυξηθεί ποσοτικά οι φασίστες, οι ρατσιστές και όσοι αποθεώνουν τους βασανιστές της αστυνομίας και ραίνουν με ροδοπέταλα τα καθάρματα του πολιτικού κατεστημένου, το ποσοστό αυτό είναι διαχρονικά καταγεγραμμένο στον κοινωνικό σχηματισμό της χώρας, αλλά ότι έχει χάσει την πρωτοβουλία των κινήσεων ο λαϊκός παράγοντας, ο κόσμος του αγώνα.

Οι μάχες οπισθοφυλακής που δίνονταν τα τελευταία 4 χρόνια εναντίον της σαρωτικής κοινωνικά επίθεσης της κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ, σήμερα θα πρέπει να μετατραπούν σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα σε έναν συνολικό πόλεμο απέναντι στον ολοκληρωτικό πόλεμο που κήρυξε το κράτος εναντίον του αναρχικού κινήματος και των «επικίνδυνων τάξεων». Τώρα οφείλει η κοινωνική βάση να συμμετάσχει μαζικά στην αντίσταση απέναντι στην κρατική καταστολή, ώστε να ξαναπιάνει το νήμα της αξιοπρέπειας και της ανυποταγής. Λέγαμε τα προηγούμενα χρόνια πως ότι δεν μπόρεσε να περάσει η Δεξιά τα πέρασε η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ, το τρίτο μνημόνιο, το ξεπούλημα δημόσιου πλούτου, την ακόμη πιο έντονη υποβάθμιση των ζωών μας, τώρα λοιπόν

έρχεται η Δεξιά να ολοκληρώσει ότι δεν πρόλαβε ο ΣΥΡΙΖΑ, ασφαλώς με το δικό της αυταρχικό στυλ. Πατί όταν η κυβέρνηση «με κορμό» το ΣΥΡΙΖΑ απομείωνε την κοινωνική αντίδραση και χτυπούσε τις δυνάμεις που επιχειρούσαν να ανασυγκροτήσουν τον ιστό της κοινωνικής αντίστασης, δεν μπορούμε βέβαια να περιμένουμε τίποτε λιγότερο εκ μέρους της ανοιχτά εκφασισμένης δεξιάς από την επιχείρηση ενός σαρωτικού χτυπήματος στον κόσμο του αγώνα. Σε τι στοχεύει όμως αυτή η επίθεση;

Από τα πρώτα έργα της νέας διαχείρισης φάνηκαν οι προθέσεις της ολοκληρωτικής συντριβής όλων των καταπιεσμένων. Η μεταφορά της διαχείρισης του μεταναστευτικού ζητήματος στο Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη -από κοινού με τη διαχείριση των φυλακών- σημειολογικά υπογράμμιζε την απόλυτη ταύτιση του μεταναστευτικού υποκειμένου με την παρανομία και ουσιαστικά δήλωνε τη δημιουργία κλειστών κέντρων/φυλακών για τους πρόσφυγες και τους μετανάστες και τη «στρατιωτικού τύπου» διαχείριση του συνόλου των εγκλείστων. Το σπάσιμο του Ασύλου στα Πανεπιστήμια στόχευε επακριβώς στην κατά δοκούμν εισβολή της Αστυνομίας σε αυτά, ώστε να χτυπηθεί οποιαδήποτε διαδικασία στη βάση των φοιτητών που θα μπορούσε να φέρει προσκόμματα τόσο στην εκπαιδευτική μεταρρύθμιση, όσο και σε ένα σωρό ακόμα από κοινωνικά ζητήματα στα οποία πάντα η νεολαία έπαιξε σημαντικό ρόλο, αντιστεκόμενη στα σχέδια κράτους και κεφαλαίου. Τέλος, η στοχοποίηση του αναρχικού κινήματος και των δομών του, όπως επίσης των καταλήψεων πολιτικών και στέγης συγκροτούν ένα ενιαίο δόγμα, το οποίο στοχεύει στο τσάκισμα όσων παράγουν στην κοινωνική βάση τις προϋποθέσεις της εξέγερσης, μαζί με την κακοποίηση όσων περισσεύουν ή δυνατόν και την εξόντωσή τους.

Ο στόχος της κυβέρνησης είναι να επικεντρώσει σε μια αφήγηση ότι χτυπάει την ανομία, αφού ασφαλώς σε ζητήματα οικονομίας και κοινωνικής πολιτικής μόνο χειρότερα μπορεί να πάνε τα πράγματα για τους πληβείους, ένα αφήγημα που καταναλώνεται εύκολα από την ακροδεξιά εκλογική βάση της Νέας Δημοκρατίας. Αφού κλείνει τις «δομές φιλοξενίας» προσφύγων και μεταναστών, δημιουργεί έπειτα νέα κλειστά κέντρα - φυλακές στα νησιά. Η μόνη πιθανότητα να κλείσουν το κολαστήριο της Μόριας είναι για να φτιάξουν κάτι ανάμεσα σε Μακρόνησο και Γκουαντανάμο. Εξορία λοιπόν για τους πρόσφυγες και τους μετανάστες, φυλακές και διώξεις για τους αγωνιστές.

Αυτός ο σχεδιασμός σκοπεύει να συντρίψει αρχικά το αναρχικό κίνημα, γιατί η εξουσία γνωρίζει ότι αυτός είναι ο πλέον επικίνδυνος για το καθεστώς πολιτικός χώρος, αποτελεί ουσιαστικά τον «εσωτερικό εχθρό» του ελληνικού κράτους, το οποίο έχει συνέχεια και φυσικά δεν ξεχνά. Δεν ξεχνά ότι τη φλόγα που πυροδότησε τη μεγαλύτερη εξέγερση της σύγχρονης ιστορίας της χώρας την άναψαν οι αναρχικοί τον Δεκέμβριο του 2008 στα Εξάρχεια, μετά τη δολοφονία του Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου από τον δολοφονικό αστυνομικό μηχανισμό της δημοκρατίας. Ο ΣΥΡΙΖΑ έκανε τον υπουργό Δημόσιας Τάξης του Δεκέμβρη, Προκόπη Παυλόπουλο, Πρόεδρο της Δημοκρατίας και η Νέα Δημοκρατία τώρα έρχεται να δώσει τελεσίγραφο στο αναρχικό κίνημα ανήμερα της 6ης Δεκέμβρη. Επιδιώκουν την εκδίκηση, τη ρεβάνς. Αυτή όμως η εκδίκηση μπορεί αρχικά να ξεσπάσει εναντίον των αναρχικών αγωνιστών και των δομών τους, όμως καθόλου δεν επιθυμεί να περιοριστεί σε αυτούς. Σκοπός είναι η απονέκρωση όλων των δυναμικών μορφών διαμαρτυρίας και αντίστασης με τις οποίες μπορούν οι καταπιεσμένοι, οι εκμεταλλεμένοι, οι πληβείοι να αγωνιστούν εναντίον του κράτους και του κεφαλαίου.

Τα δείγματα είναι πολλά και ευκρινή. Από τα νομοσχέδια που διαλύουν τα υπολείμματα συνδικαλισμού που έχουν απομείνει και βασικότερα που επιχειρούν να διαλύσουν όλες τις νέες απόπειρες για έναν πραγματικό συνδικαλισμό βάσης των εργαζομένων, από τις αυξήσεις στις ασφαλιστικές εισφορές, μέχρι την ολοκληρωτική σήψη ενός χρεοκοπημένου συστήματος το οποίο εκπροσωπείται από ένα πλέγμα μαφιόζων λούμπεν μεγαλοαστών, μισθοφόρων δημοσιογράφων τους και ένα πολιτικό προσωπικό που λειτουργεί ως βαποράκι του ντόπιου και διεθνούς κεφαλαίου. Η εξουσία φοβάται γιατί νέοι κύκλοι σύγκρουσης θα γεννηθούν στο άμεσο μέλλον ως απότοκο της συντριπτικής χρεοκοπίας του κρατικού-καπιταλιστικού συστήματος. Γι' αυτό επιθυμούν να εξαπολύσουν την επίθεσή τους τώρα, καθώς θεωρούν ότι δεν θα συναντήσουν ισχυρές αντιστάσεις. Αυτή είναι η στρατηγική τους στόχευση. Η συνολική αποσάρθρωση του επαναστατικού κινήματος.

Όλες οι άλλες ερμηνείες αποτελούν στην καλύτερη περίπτωση συνέπειες και όχι αιτίες. Όπως για παράδειγμα η ανάλυση περί εξευγενισμού που έχει επανέλθει ως επεξηγηματική θεωρία. Ο πιθανός εξευγενισμός γειτονιών μετά την κατίσχυση επί του επαναστατικού κινήματος, δεν αποτελεί τον κινητήριο μοχλό αλλά «προεκλογική υπόσχεση» προς ισχυρά οικονομικά συμφέροντα. Δεν χτυπιούνται τα Εξάρχεια γιατί ενδιαφέ-

ρεται κανείς για τον εξευγενισμό τους, αλλά γιατί αποτελούν το φυτώριο της κοινωνικής αντίστασης μέσα στην καρδιά της μπτρόπολης που εδώ και δεκαετίες πυρπολεί τους κρατικούς σχεδιασμούς για ολοκληρωτική υποδούλωση της κοινωνίας, της νεολαίας, των πληβείων. Όπως άλλωστε δεν χτυπιούνται οι καταλήψεις γιατί ενδιαφέρεται κανείς πρωτίστως να τις χρησιμοποιήσει, αυτό θα είναι το «τυχερό», το βασικό είναι να χτυπηθούν οι δομές που συγκροτούν τις αντιστάσεις, να χτυπηθεί ο κόσμος που τις λειτουργεί να τρομοκρατηθεί ο κόσμος που τις πλαισιώνει. Γι' αυτό παρακολουθούνται και βασανίζονται αγωνιστές, γι' αυτό χτυπιούνται παιδιά στο σωρό με μόνο κριτήριο την περιοχή που επιλέγουν να κινούνται, ενώ οι ναρκομαφιόζοι συνεχίζουν ανενόχλητοι το έργο τους...

Κι όμως! Αργήσανε πάρα πολύ. Όσα χτυπήματα κι αν δεχτεί το αναρχικό κίνημα και οι δομές αντίστασης δεν μπορεί πια να εξαλειφθεί. Υπάρχουν σε όλη την επικράτεια αγωνιστές οι οποίοι συγκροτημένοι πολιτικά γύρω από το αναρχικό ιδεώδες, όντας ηθικά ακέραιοι δεν πρόκειται ούτε να τρομοκρατηθούν, ούτε να λιποψυχήσουν, απέναντι στον εσμό της ανθρώπινης ευτέλειας, σε όσους επικαλούνται ως κανονικότητα το στοίβαγμα ανθρώπων σε στρατόπεδα συγκέντρωσης, το λιώσιμο και κάψιμο παιδιών σε «κέντρα φιλοξενίας», την ανεξέλεγκτη δράση των δολοφονικών συμμοριών της αστυνομίας και των ΜΑΤ, την κανονικότητα της βίας και της τρομοκρατίας. Το αναρχικό κίνημα στην Ελλάδα έχει πλέον μια μακρά ιστορία πίσω του, σχεδόν μισού αιώνα πια, μετρώντας τους δικούς του νεκρούς, τους δικούς του βασανισμένους, φυλακισμένους, τραυματισμένους και κακοποιημένους.

Το αίμα που χύθηκε δεν ξεπλένεται με τις αύρες της Ελληνικής Αστυνομίας, η μνήμη δεν είναι σκουπίδι, ώστε να πεταχτεί σε μια από τις χιλιάδες χωματερές ψυχών που έχει φτιάξει η εξουσία μέσα στην καταπίεση και τη βία. Όλη η γη βοά εξεγερμένη ενάντια στους δυνάστες της. Στη Χιλή και τη Βολιβία, στη Γαλλία, στη Συρία και στην Παλαιστίνη, στην Τουρκία και σε χιλιάδες ακόμα σημεία που ακόμα ο πόθος για ελευθερία είναι μια καθημερινή πάλη. Η Ελλάδα δεν θα μείνει για πολύ έξω από αυτό τον νέο κύκλο συγκρούσεων. Και οι αναρχικοί όπως πάντα θα βρίσκονται στην πρώτη γραμμή του νέου ξεσηκωμού. Αυτό είναι ένα διαρκές τελεσίγραφο απέναντι στον κόσμο της εξουσιαστικής βαρβαρότητας, το οποίο απαντά και τώρα και πάντα στα θλιβερά ραβασάκια της Κομαντατούρας:

**ΚΑΜΙΑ ΠΑΡΑΔΟΣΗ - ΚΑΜΙΑ ΑΝΑΚΟΧΗ
ΟΥΤΕ ΒΗΜΑ ΠΙΣΩ**

Από τα κατειλημμένα κτίρια, που όσο θα απειλούνται από τη φασιστική κρατική βία θα συμβολίζουν ολοένα και περισσότερο τα απελευθερωμένα από τις δυνάμεις κατοχής εδάφη, καλούμε όλους: τον κόσμο του αγώνα, τη νεολαία, τους πληβείους, τους φοιτητές και τους μαθητές να μπουν δυναμικά στον αγώνα, σε κάθε κοινωνικό πεδίο για την αναχαίτιση του κύματος της κρατικής καταστολής, για να βγούμε στην απεπιθέση, στη διεκδίκηση ενός κόσμου χωρίς καταπιεστές και καταπιεζόμενους, μια κοινωνία ελευθερίας δικαιοσύνης και ισότητας,

**ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ
ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟ
ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟ**

Κατάληψη Mundo Nuevo
| Κατάληψη Libertatia

Η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ, Η ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ ΚΑΙ Η ΜΑΧΗΤΙΚΟΤΗΤΑ ΘΑ ΤΣΑΚΙΣΟΥΝ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΑΛΤΙΚΗ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΤΗ ΔΙΑΡΚΩΣ ΕΝΤΕΙΝΟΜΕΝΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΚΤΗΝΩΔΙΑ

Όταν οι δρόμοι πλημμυρίζουν με αγωνιζόμενους ανθρώπους ο φόβος αλλάζει στρατόπεδο

“Το αίμα χύθηκε και δεν μαζεύεται. Δεν ζω με φόβο, ούτε με μίσος. Το μίσος μου είναι ταξικό, πηγάζει από τον τρόπο που αντιλαμβάνομαι τον κόσμο. Ζω με τη φράση που είπε εκείνη η κοπέλα: «Μη φοβάσαι, θα πάμε μαζί». Είναι λυτρωτικό, δεν περιλαμβάνει καμιά υπόσχεση ότι όλα θα πάνε καλά, αλλά τη δέσμευση πως ό,τι κι αν γίνει θα πάμε μαζί.”

Γιάννης Καυκάς, 8 Δεκέμβρη 2019

Οι μεγάλες κινητοποιήσεις αλληλεγγύης στις καταλήψεις και μνήμης και αντίστασης 11 χρόνια μετά τη δολοφονία του Α. Γρηγορόπουλου και το ξέσπασμα της κοινωνικής εξέγερσης, που πραγματοποιήθηκαν στις 5 και 6 Δεκέμβρη 2019 στην Αθήνα και σε δεκάδες πόλεις της χώρας, αποτέλεσαν σημαντικές στιγμές του αγώνα που αναπτύσσεται την τελευταία περίοδο ενάντια στην κατασταλτική εκστρατεία του κράτους. Χιλιάδες αναρχικοί/ές και συνολικότερα αγωνιστές και αγωνίστριες της βάσης αφήφισαν την κρατική τρομοκρατία που επιχειρείται να επιβληθεί μέσα από τις συνεχείς επιθέσεις στον κόσμο του αγώνα και στις αυτοργανωμένες δομές του, τις εκκενώσεις πολιτικών και σεξαστικών καταλήψεων, το βίαιο ξεσπίτωμα οικογενειών προσφύγων και μεταναστριών και τον εγκλωβισμό τους σε άθλια και απομονωμένα στρατόπεδα συγκέντρωσης, την καθημερινή καθεστωτική προπαγάνδα των ΜΜΕ, τις παρακολουθήσεις αγωνιστών και κινηματικών χώρων, την κατοχή των Εξαρχείων και την αστυνομοκρατία στην πόλη και έστειλαν ένα ηχηρό μήνυμα στα κρατικά επιτελεία: Οι καταλήψεις δεν παραδίνονται, μάχονται – ενάντια στην κρατική καταστολή η εξέγερση μένει ζωντανή, στέλνοντας στα σκουπίδια τα τελεσίγραφα του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης και κλονίζοντας την αλαζονεία της εξουσίας να συντρίψει τις κοινωνικές και ταξικές αντιστάσεις.

Απέναντι σε αυτή τη συνθήκη το κράτος επιχειρήσε να επιβάλει τον τρόπο πραγματοποιώντας επιθέσεις με τη μορφή αντιποίνων στη γειτονιά των Εξαρχείων το βράδυ της 6ης Δεκέμβρη υιοθετώντας τακτική στρατού κατοχής, αντιμετωπίζοντας τους διαδηλωτές και τις διαδηλώτριες, τους κατοίκους και τους θαμώνες ως εσωτερικό εχθρό και συνολικά τη περιοχή ως εχθρικό έδα-

φος. Έτσι αμέσως μόλις η κεφαλή της πορείας κατέληξε στο μνημείο του Α. Γρηγορόπουλου στην οδό Μεσολογίου για να τιμήσει τη μνήμη του και αφού πρώτα οι αστυνομικές δυνάμεις έκοψαν το μεγαλύτερο μέρος της ώστε να μην προσεγγίσουν οι χιλιάδες των διαδηλωτών το σημείο, εξαπέλυσαν συντονισμένη επίθεση κατά όποιου βρίσκονταν στους δρόμους χτυπώντας, βασανίζοντας, συλλαμβάνοντας και επιπλέον συστηματοποιώντας μια πρακτική που επιχειρεί την ταπείνωση όσων πέφτουν στα χέρια τους, με το δημόσιο ξεγύμνωμα και την αποθράσυνση της σεξιστικής χυδαιότητας και διαστροφής των φασιστών μπάτσων. Αυτή η τακτική είχε επαναληφθεί στα Εξάρχεια στις 17 Νοέμβρη με τον άγριο ξυλοδαρμό και τραυματισμό δεκάδων ανθρώπων που απλά βρίσκονταν στην περιοχή, όπως και στις 7 Νοέμβρη όπου επιπλέον περικυκλώθηκε για ώρες το καφενείο στην πλατεία Εξαρχείων και βασανίστηκε μετά την αναίτια σύλληψή του ο σύντροφος Λ. Γ., ενώ καθημερινές είναι οι περιπτώσεις λεκτικών επιθέσεων και τραμπουκισμών από τους μπάτσους των ΜΑΤ που έχουν στρατοπεδεύσει στη γειτονιά κατά γυναικών, νεολαίων και γενικότερα οποιουδήποτε κινείται στους δρόμους.

Πρόκειται για μια κεντρική κρατική πολι-

τική εμπέδωση του φόβου στον πληθυσμό μέσα από το χτύπημα του πιο ζωντανού και αγωνιστικού κομματιού της κοινωνίας και την εγκαθίδρυση ενός “καθεστώτος εξαίρεσης”, που αναπαράγεται ανοικτά από τα πλήρως ελεγχόμενα καθεστωτικά ΜΜΕ ώστε να λειτουργήσει παραδειγματικά για όλους. Σε αυτήν την κατεύθυνση κινούνται επίσης οι δηλώσεις του φασιστικού συρφετού των κρατικών αξιωματούχων περί “αναγκαστικότητα της κρατικής βίας” για την επιβολή του δόγματος “νόμος και τάξη” και η επίσημη κάλυψη της αστυνομικής κτηνωδίας από τον υπουργό Δημόσιας Τάξης που έδωσε το πράσινο φως για τη συνέχιση της δολοφονικής δράσης των σωμάτων ασφαλείας κατά όσων αντιστέκονται στην κρατική και καπιταλιστική βαρβαρότητα προλειαινώντας το έδαφος για έναν νέο Γιάννη, για έναν νέο Αλέξανδρο, στοχεύοντας και ευελπιστώντας πως αυτή τη φορά οι κοινωνικές αντιδράσεις θα πνιγούν στο φόβο της κρατικής τρομοκρατίας.

Από τη μεριά μας, ως ανοικτή κινηματική διαδικασία αλληλεγγύης στις δομές του αγώνα και τις κοινωνικές και ταξικές αντιστάσεις, έχοντας βρεθεί στο δρόμο το τελευταίο διάστημα με χιλιάδες άλλους αγωνιστές ενώνουμε τη φωνή μας με όλους τους ανθρώπους που εξοργίζονται μπροστά στην αστυνομική κτηνωδία και απευθύνουμε κάλεσμα σε όλους τους εκμεταλλεζόμενους και καταπιεσμένους να σταθούν με αξιοπρέπεια απέναντι στην ιδεολογική και κατασταλτική επίθεση του κράτους και των αφεντικών, να υπερασπιστούμε συλλογικά το δίκιο των κοινωνικών και ταξικών αγώνων, να σπάσουμε μαζικά και μαχητικά την τρομοκρατία του κράτους στον δρόμο, στη δουλειά, στο σχολείο, στις σχολές, στις γειτονιές, να θέσουμε φραγμό στη δολοφονική του βία.

Ας μην επαιρόνται τα δεξιά ρετάρια της εξουσίας για την κατίσχυση της κοινωνίας και μην ξερογλείφονται τα αριστερά της δεκανίκια για την υποταγή, το φόβο, την ενσωμάτωση και την ανάθεση που μπορεί να παράξει η αστυνομική μπότα. Σε αυτήν την κοινωνία που λίγα χρόνια πριν ξέσπασε η εξέγερση του ‘08 και οι μεγάλες κινητοποιήσεις του 2010 – 12, σοβούν νέοι Δεκέμβρηδες. Στους πόθους των από κάτω για το δίκιο, στις μικρές και μεγάλες αντιστάσεις που ανα-

Η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ, Η ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ ΚΑΙ Η ΜΑΧΗΤΙΚΟΤΗΤΑ ΘΑ ΤΣΑΚΙΣΟΥΝ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΑΛΤΙΚΗ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ — ΠΟΡΕΙΑ
ΠΕΜΠΤΗ 19 ΔΕΚΕΜΒΡΗ, ΠΛΑΤΕΙΑ ΕΞΑΡΧΕΙΩΝ, 6 Μ.Μ.
ενάντια στην κρατική καταστολή
στην αστυνομική κτηνωδία και
στην κατοχή των Εξαρχείων

ΌΤΑΝ ΟΙ ΔΡΟΜΟΙ ΠΛΗΜΜΥΡΙΖΟΥΝ ΜΕ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ Ο ΦΟΒΟΣ ΑΛΛΑΖΕΙ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟ

Ανορχικό-Αντεξουσιαστικό Ίδρυμα «ΑΝΤΙΠΟΛΙΣ», Καλλιέργη ΛΕΑΔΙ ΚΑΡΡΟΠΟΡΗ 37, Καλλιέργη Ίδρυμα Προσφύγων/Μεταναστών ΝΟΤΑΡΑ 26, Σqual For Refugees/Migrants ΣΠΙΡΟΥ ΤΡΙΚΟΥΡΙ 17, ΤΡΙΤΙΚΗ ΑΝΤΙΕΠΙΣΤΗ Ομάδα Ανορχικών και Κομμουνιστών, Ανορχικό Φοιτητικό Ίνστιτούτο ΑΡΧΑΪΟΜΑΤΙ, Κ' ΒΟΥΛ Κανάλι/Μεταναστικό Κέντρο, Ανορχοπολιτικό-Αντεξουσιαστικό συνέδριο Α.Λιοντίου-Ηρακλίδου, Ίνστιτούτο και Ίνστιτούτοσε

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΓΙΑ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ-ΤΙΣ ΣΥΛΛΗΦΘΕΝΤΕΣ-ΕΙΣΕΣ ΤΗΣ ΠΟΡΕΙΑΣ ΤΗΣ 6^{ΗΣ} ΔΕΚΕΜΒΡΗ ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΑ

Φέτος συμπληρώνονται 11 χρόνια από τις 6 Δεκέμβρη του 2008, από την ημέρα δηλαδή της κρατικής δολοφονίας του αναρχικού μαθητή Α. Γρηγορόπουλου από τους μπάτσους Ε.Κορκονέα και Β. Σαραλιώτη, στα Εξάρχεια. Ο δεύτερος εδώ και καιρό κυκλοφορεί ελεύθερος και μάλιστα επιδιώκει να επιστρέψει στην αστυνομία, ενώ ο πρώτος αποφυλακίστηκε πρόσφατα παρ' ό,τι είναι δηλωμένα αμετανόητος για τη δολοφονία, έχοντας συγκεκριμένα δηλώσει πως δε μετανιώνει, αφού ο Γρηγορόπουλος ήταν αντιεξουσιαστής. Φέτος συμπληρώνονται 11 χρόνια από την μεγαλειώδη εξέγερση του Δεκέμβρη, που κλόνισε τα θεμέλια της εξουσίας, δημιούργησε μια ρωγμή στο χρόνο, διέλυσε για πάντα το μύθο της κοινωνικής ειρήνης και της εποχής της επίπλαστης ευημερίας. Που έδειξε πως ο αγώνας από τα κάτω, η αυτοοργάνωση, η ρήξη και η αντιπίθεση είναι οι μόνες επιλογές απέναντι στην κρατική και καπιταλιστική βία και βαρβαρότητα. Η 6η Δεκέμβρη είναι ημέρα μνήμης και αγώνα για όλα όσα συνέβησαν τότε, τα νοήματά τους, τις παρακαταθήκες τους αλλά και για όσα συμβαίνουν σήμερα τόσο εντός ελλαδικού χώρου όσο και παγκόσμια. Μια μέρα που χρωματίστηκε φέτος από το τελεσίγραφο του Χρυσοχοϊδη για εκκενώσεις καταλήψεων ή διακανονισμού με τους «νόμιμους» ιδιοκτήτες τους. Είναι, μέχρι στιγμής, η τελευταία κρατική κίνηση σε μια συνολική κρατική κατασταλτική στρατηγική από την εκλογή της ΝΔ και μέχρι σήμερα, αλλά και σε συνέχεια των επιλογών των προηγούμενων διαχειριστών της εξουσίας, καθώς το κύριο ζήτημα για τους εξουσιαστές είναι να έχει συνέχεια το κράτος, να έχει συνέχεια η κρατική βία, η εκμετάλλευση, η καπιταλιστική μηχανή που ισοπεδώνει ζωές και φυσικό κόσμο.

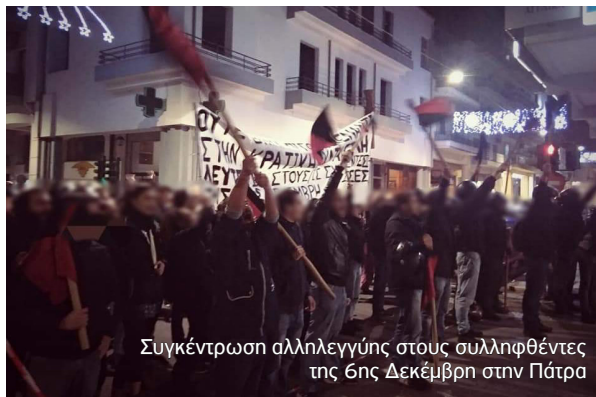
Σε αυτό το πλαίσιο, και παρά την τρομοκρατία και το κλίμα φόβου που συστηματικά προσπαθούσαν ΜΜΕ και κυβέρνηση να επιβάλλουν, πλήθος κόσμου επιλέγει να βρεθεί στο δρόμο σπηρίζοντας και πλαισιώνοντας τα

πρωινά και απογευματινά καλέσματα. Στη διάρκεια της απογευματινής πορείας, ξεσπούν συγκρούσεις με δυνάμεις της αστυνομίας. Τα ΜΑΤ, προχωρούν σε δολοφονικές ευθύβολες ρίψεις χημικών στοχεύοντας κεφάλια διαδηλωτών (διαδεδομένη μέθοδος), σε κυνηγητό και ξυλοδαρμούς, σε σεξιστικό υβριστικό λόγο και πράξεις εναντίον διαδηλωτριών, και σε συνεργασία με το ασφαλίτικο χαφιεδότσουρμ που βρισκόταν κρυμμένο στις εισόδους πολυκατοικιών κατά μήκος του δρομολογίου της πορείας, σε πολλές βίαιες προσαγωγές και τελικώς σε 7 συλλήψεις.

Στα 4 άτομα απαγγέλλονται πλήθος πλημμελημάτων και το κακούργημα του εμπρησμού, ενώ το 5ο αντιμετωπίζει κατηγορίες πλημμεληματικού χαρακτήρα. Στα υπόλοιπα δύο ανήλικα άτομα, αποσπάται χωρίς την παρουσία δικηγόρων ή γονέων, υπογραφή σε διάφορα έγγραφα. Το ίδιο επιχειρήθηκε να γίνει και με τους υπόλοιπους συλληφθέντες/είσες σε μια προσπάθεια να τους φορτώσουν ενοχοποιητικά στοιχεία. Είναι γνωστή η τακτική της αστυνομίας να προσπαθεί να φυτέψει ενοχοποιητικά στοιχεία και να «μαγειρέψει» υποθέσεις εις βάρος συλληφθέντων. Έτσι και σε αυτή την περίπτωση, «ευρήματα» επιχειρήθηκε να φυτευτούν μπροστά στα μάτια κάποιων από των προσαχθέντων, οι οποίοι όταν αυτό υπέπεσε στην αντίληψη τους, ξεκίνησαν να διαμαρτύρονται έντονα. Ακόμη, στον χώρο του νοσοκομείου ασφαλίτες έψαχναν και τραβούσαν φωτογραφίες όποιου ατόμου τους φαινόταν «ύποπτο», όπως μεταφέρθηκε από άτομα που βρέθηκαν εκεί για να τους παρασχεθεί ιατρική βοήθεια για τα τραύματά τους.

Σύντροφοι/ίσσες πηγαίνουν άμεσα στο αστυνομικό τμήμα της Ερμού για να ενημερωθούν σχετικά με την κατάσταση των ατόμων

που προσήχθησαν. Εκεί ενημερώνονται ότι δεν υπάρχουν τραυματίες και δεν δίνεται καμία άλλη πληροφορία. Μετά από αρκετή ώρα αρχίζουν να ελευθερώνονται διάφορα άτομα χωρίς να τους απαγγελθούν κατηγορίες τα οποία πληροφορούν τους αλληλέγγυους για την πραγματική κατάσταση που επικρατεί στα κρατητήρια του τμήματος. Αρκετός κόσμος χτυπημένος σε διάφορα σημεία του σώματος που ζητά επί πολύ ώρα ιατρική περίθαλψη και δικηγόρους. Μεταξύ αυτών που τελικώς αφέθηκαν, ορισμένοι είναι με μώλωπες και εκδορές και ένας με βαθιές πληγές στο κεφάλι που έρχονταν άμεσης ιατρικής βοήθειας και σοβαρό τραυματισμό στο γόνατο. Ένας εκ των τελικά συλληφθέντων,

Συγκέντρωση αλληλεγγύης στους συλληφθέντες της 6ης Δεκέμβρη στην Πάτρα

ντων, με χρόνιο ιατρικό πρόβλημα, στερείται την πρόσβασή του στα απαραίτητα φάρμακα. Άλλος εξ αυτών, με βαθιά πληγή στο κεφάλι από ευθύβολη ρίψη χημικού, δέχεται κατά την σύλληψή του χτυπήματα στο σημείο που αιμορραγούσε. Επί 3 και πλέον ώρες δεμένος με χειροπέδες στο τμήμα, η μόνη βοήθεια που του παρασχεθήκε από τους μπάτσους, ήταν χαρτί υγείας για την αιμορραγία. Οι πιέσεις των αλληλέγγυων, συντρόφων/ισσών καταφέρνουν να μεταφερθεί στο νοσοκομείο, όπου εξετάζεται με παρουσία αστυνομικών και ασφαλιτών μέσα στο θάλαμο εξέτασης. Τα αποτελέσματα

Συνέχεια στη σελ. 12

Συνέχεια από την προηγούμενη σελίδα

πιτύσσονται καθημερινά και στις αγωνιστικές εμπειρίες που κατακτιούνται πέρα από τα θεσμικά όρια της διαμαρτυρίας και τον εγκλωβισμό στον συσχετισμό των συστημικών πολιτικών δυνάμεων, στη συγκρότηση, συμμετοχή και κινητοποίηση αδιαμεσολάβητων κοινωνικών – ταξικών μετώπων αντίστασης, στις καρδιές και τα μυαλά των νέων αγωνιστών, των συντρόφων και συντροφισσών που κατά χιλιάδες κατεβαίνουν στους δρόμους συγκροτώντας τα αναρχικά και ριζοσπαστικά μπλοκ των διαδηλώσεων.

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ – ΠΟΡΕΙΑ

ενάντια στην κρατική καταστολή, στην αστυνομική κτηνωδία και στην κατοχή των Εξαρχείων
ΠΕΜΠΤΗ 19 ΔΕΚΕΜΒΡΗ 2019, ΠΛΑΤΕΙΑ ΕΞΑΡΧΕΙΩΝ, 6 Μ.Μ.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΣΥΛΛΗΦΘΕΝΤΕΣ ΤΗΣ 6ης ΔΕΚΕΜΒΡΗ 2019 ΚΑΙ ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΟΣΟΙ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΑΝ ΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΑ

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΙΣ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ, ΣΤΙΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΚΑΙ ΤΑΞΙΚΕΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ

¡NO PASARAN!

Αναρχικό-Αντιεξουσιαστικό Στέκι «ΑΝΤΙ-ΠΝΟΙΑ», Κατάληψη ΛΕΛΑΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ 37, Κατάληψη Στέγης Προσφύγων/Μεταναστών ΝΟΤΑΡΑ 26, Squat for Refugees/Migrants SPIROU ΤΡΙΚΟΥΠΙ 17, ΤΑΞΙΚΗ ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ (Ομάδα Αναρχικών και Κομμουνιστών), Αναρχική Φοιτητική Συνέλευση ΑΡΟΔΑΜΟΣ, Κ*ΒΟΞ Κατειλημμένο Κοινωνικό Κέντρο, Αντιφασιστική-Αντιεξουσιαστική συνέλευση Ν. Ιωνίας – Ηρακλείου, Σύντροφοι και Συντρόφισσες

Ο Ν. ΤΕΜΠΟΝΕΡΑΣ ΖΕΙ ΜΕΣΑ ΣΤΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ ΜΑΣ ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ ΝΑ ΣΠΑΣΟΥΜΕ ΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΚΑΙ ΠΑΡΑΚΡΑΤΙΚΗ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ

«Εμείς άλλη μια φορά θα θάψουμε τον νεκρό μας, θα σφίξουμε τις καρδιές μας, θα ξανασηκώσουμε τα πανώ μας, θα παλέψουμε ΚΑΙ ΘΑ ΝΙΚΗΣΟΥΜΕ. ΟΔΗΓΟΙ ΤΗΣ ΕΛΠΙΔΑΣ ΟΙ ΠΡΩΤΟΙ ΝΕΚΡΟΙ!».

Ανακοίνωση της Κατάληψης του ΤΕΙ Πάτρας –
9 Ιανουαρίου 1991

29 ΧΡΟΝΙΑ ΜΕΤΑ...

**ΤΙΜΗ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΙΣΤΗ
ΚΑΘΗΓΗΤΗ ΝΙΚΟ ΤΕΜΠΟΝΕΡΑ,
Ο ΟΠΟΙΟΣ ΔΟΛΟΦΟΝΗΘΗΚΕ, 29 ΧΡΟΝΙΑ
ΠΡΙΝ, ΑΠΟ ΤΡΑΜΠΟΥΚΟΥΣ ΤΗΣ ΟΝΝΕΔ
ΠΑΤΡΑΣ**

**ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ ΝΑ ΣΠΑΣΟΥΜΕ ΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ
ΚΑΙ ΠΑΡΑΚΡΑΤΙΚΗ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ**

**ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ-ΠΟΡΕΙΑ
ΠΕΜΠΤΗ 9/1 ΣΤΙΣ 6:30 Μ.Μ., ΣΤΟ ΣΧΟΛΙΚΟ
ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ ΤΕΜΠΟΝΕΡΑ, ΣΤΗΝ ΠΛΑΤΕΙΑ ΒΟΥΔ.**

αναρχική ομάδα "δυσήνιος ίππος" / Α.Π.Ο.
επικοινωνία: blog: ippos.wordpress.com | mail: d_ippos@hotmail.com

Στις 8 Ιανουαρίου 1991, ο αγωνιστής καθηγητής Νίκος Τεμπονέρας πέφτει νεκρός μπροστά στο σχολικό συγκρότημα «Βουδ» στην Πάτρα, χτυπημένος από το δολοφονικό χέρι του ΟΝΝΕΔίτη Καλαμπόκα. Ο Ν. Τεμπονέρας με αυτοθυσία στάθηκε στο πλευρό των μαθητών που βρίσκονταν στην κατάληψη και αγωνίζονταν ενάντια στο πολυνομοσχέδιο για την παιδεία της τότε κυβέρνησης Μητσοτάκη. Στάθηκε αντιμέτωπος με τα δολοφονικά τάγματα εφόδου της ΟΝΝΕΔ (με επικεφαλής τον τοπικό πρόεδρο της οργάνωσης Γιάννη Καλαμπόκα, και μαζί του οι Μαραγκός, Σπίνος, Γραμματικά κ.α.) που με την προβιά των «αγανακτισμένων πολιτών» πραγματοποιούσαν επιθέσεις σε κατειλημμένα σχολεία με στόχο να ανοίξουν τις καταλήψεις. Οι καταλήψεις είχαν ξεκινήσει από τις αρχές Οκτωβρίου του 1990 με τα περισσότερα σχολεία να τελούν υπό κατάληψη και τους μαθητές να βρίσκονται στους δρόμους και να διαδηλώνουν.

Τις επόμενες μέρες ξεσπούν μαζικές και μαχητικές διαδηλώσεις σε όλη την χώρα, πραγματοποιούνται συγκρούσεις και οι διαδηλωτές βρίσκονται αντιμέτωποι για ακόμα μια φορά με την κατασταλτική manía των ΜΑΤ.

(...)

29 χρόνια μετά, ο Ν. Τεμπονέρας με την αγωνιστική του στάση συνεχίζει να αποτελεί πηγή έμπνευσης για τους αγώνες που ξεσπούν σήμερα και κρατούν ανοιχτό το δρόμο για την κοινωνική και ταξική αντεπίθεση.

**ΔΕΝ ΞΕΧΝΑΜΕ – ΔΕΝ ΣΥΓΧΩΡΟΥΜΕ ΤΗ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΟΥ
ΑΓΩΝΙΣΤΗ ΝΙΚΟΥ ΤΕΜΠΟΝΕΡΑ ΠΡΙΝ
29 ΧΡΟΝΙΑ ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΑ**

**ΟΥΤΕ ΒΗΜΑ ΠΙΣΩ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ
ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΑΡΑΚΡΑΤΙΚΗ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ**

*αναρχική ομάδα «δυσήνιος ίππος» – μέλος της Αναρχικής
Πολιτικής Οργάνωσης*

Περισσότερα από 300 άτομα κατέβηκαν στο δρόμο, στη συμπλήρωση 29 χρόνων από τη δολοφονία Τεμπονέρα από τους τραμπούκους της Νέας Δημοκρατίας. Η πορεία ξεκίνησε από το σχολικό συγκρότημα Τεμπονέρα στην πλατεία Βουδ και κατέληξε στο Παράρτημα. Στο αναρχικό μπλοκ που σχηματίστηκε μετά από κάλεσμα του δυσήνιου ίππου συμμετείχαν περίπου 40 άτομα.

Συνέχεια από τη σελ. 11

των εξετάσεων παραλαμβάνει άνδρας της αστυνομίας με πολιτικά, ο οποίος αποφασίζει να μην περιμένει την ακτινογραφία σε έντυπη μορφή. Στο αίτημα για ιατροδικαστική έκθεση απαντούν με το να του φορέσουν χειροπέδες και να τον μεταφέρουν πίσω στα κρατητήρια, και αρνούνται να δώσουν τα στοιχεία τους όταν αυτά τους ζητούνται.

Όλα αυτά, βέβαια, δεν είναι ούτε πρωτόκουστα ούτε μας προκαλούν κάποια έκπληξη. Οι δολοφονίες, οι διώξεις, οι συλλήψεις, οι φυλακίσεις, οι βασανισμοί κρατουμένων, το κατασταλτικό και τρομοκρατικό παραλήρημα, είναι πάγια τακτική του κράτους που λυσσάει να πατάξει όσες δεν υποκύπτουν, όσους αγωνίζονται, όσες οραματίζονται έναν κόσμο ισότητας και ελευθερίας.

Θα μας βρίσκουν πάντα απέναντί τους, στους δρόμους, όπου στον κόσμο χτυπά η καρδιά της αντίστασης, τη μία δίπλα στον άλλο, πολύμορφα, συλλογικά και από τα κάτω, να παλεύουμε για το γκρέμισμα αυτού του κόσμου που βρωμάει θάνατο και εξαθλίωση, να παλεύουμε απέναντι στα σχέδια κράτους και κεφαλαίου, απέναντι στην απομόνωση και τον κανιβαλισμό, απέναντι στην φτωχοποίηση και την λεηλασία της ζωής.

Όσες συλλήψεις κι αν κάνουν, όσες καταλήψεις κι αν εκκενώσουν, όσα κεφάλια και να ανοίξουν, δεν θα νικήσουν ποτέ όσα με αίμα και αγώνες κατακτήθηκαν, δε θα νικήσουν ποτέ τη συντροφικότητα και την αλληλεγγύη, δεν θα νικήσουν ποτέ τον αγώνα για ζωή. Δεν θα τους αφήσουμε.

**ΟΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΙ-ΤΑΞΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΔΕΝ
ΕΙΝΑΙ ΟΥΤΕ ΝΟΜΙΜΟΙ ΟΥΤΕ ΠΑΡΑΝΟΜΟΙ,
ΕΙΝΑΙ ΔΙΚΑΙΟΙ ΚΑΙ ΑΝΑΓΚΑΙΟΙ**

**ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΙΣ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ ΚΑΙ
ΣΕ ΟΣΟΥΣ-ΟΣΕΣ ΑΓΩΝΙΖΟΝΤΑΙ**

**ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΥΣ ΣΥΛΛΗΦΘΕΝΤΕΣ-
ΣΥΛΛΗΦΘΕΙΣΕΣ ΤΗΣ ΠΟΡΕΙΑΣ ΤΗΣ
6ΗΣ ΔΕΚΕΜΒΡΗ ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΑ ΚΑΙ
ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΑ**

ΠΙΣΩ ΚΑΝΙΒΑΛΟΙ, ΕΜΠΡΟΣ ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ

*Συγκέντρωση-πορεία αλληλεγγύης: Δευτέρα,
9/12 στις 18:00 στην Κατάληψη Παραρτήματος*

*Συγκέντρωση αλληλεγγύης στα δικαστήρια: Τρίτη
10/12 (Γούναρη και Κορίνθου)*

Αναρχικοί-αναρχικές, Αλληλέγγυες- Αλληλέγγυοι

ΑΣ ΠΟΥΜΕ ΔΥΟ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΜΦΥΛΗ ΒΙΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΜΕ ΑΦΟΡΜΗ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΗΣ ΠΟΡΕΙΑΣ ΤΗΣ 6^{ης} ΔΕΚΕΜΒΡΗ ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΑ

Η φετινή 6η Δεκέμβρη -σε ένα περιβάλλον λυσσαλέας κατασταλτικής επίθεσης του κράτους απέναντι σε όσους και όσες αγωνίζονται- μας βρήκε για μια ακόμη φορά στους δρόμους να κρατάμε ζωντανή τη μνήμη του Αλέξη, να μην ξεχάσουμε πως ένα 15χρονο παιδί δολοφονήθηκε από το κράτος, 11 χρόνια πριν. Η αποφυλάκιση του μπάτσου-δολοφόνου Κορκονέα και η αθώωση του συνεργού του Σαραλιώτη στέλνει σαφή μηνύματα για την τρομοκρατία και τον αφοπλισμό της κοινωνίας. Παρά την τρομοκρατία και το κλίμα φόβου που συστηματικά προσπαθούσαν ΜΜΕ και κυβέρνηση να επιβάλλουν, πλήθος κόσμου επέλεξε να βρεθεί στο δρόμο εκείνη τη μέρα. Στην απογευματινή πορεία στην Πάτρα, η αστυνομία επιφύλασε για εκείνη την μέρα διαφορετική μεταχείριση στις γυναίκες διαδηλώτριες. Στο πλαίσιο της επίθεσης που εξαπολύθηκε με ξυλοδαρμούς και χημικά στους διαδηλωτές, άνδρες των ΜΑΤ χτύπησαν συντρόφισσες ασκώντας τους σεξιστική βία και απευθύνοντάς τους απειλές, προσβολές και χειρονομίες. Είναι σαφές πως οι σεξιστικές επιθέσεις και οι παρενοχλήσεις των μπάτσων απέναντι σε αγωνιζόμενες, έχουν ως στόχο, εκτός από την πειθάρχηση και την καταστολή της αντίστασης, να τις τιμωρήσουν και να τις εξευτελίσουν που και ως γυναίκες επέλεξαν να εξεγερθούν και να αγωνιστούν ενάντια στο κράτος, το κεφάλαιο και την καταστολή.

11 χρόνια μετά τη δολοφονία του Αλέξη Γρηγορόπουλου, οι δολοφονικοί κατασταλτικοί μηχανισμοί του κράτους συνεχίζουν να επιτίθενται με τον πιο βίαιο τρόπο στοχεύοντας στην πειθάρχηση όσων αγωνίζονται και την υποταγή όλης της κοινωνίας, δείχνοντας το αληθινό πρόσωπο του κράτους. Από τις δεκάδες εργατικές δολοφονίες στα κάτεργα της μισθωτής εκμετάλλευσης, τους αντισυνδικαλιστικούς νόμους και τα κολαστήρια-στρατόπεδα συγκέντρωσης προσφύγων και μεταναστών μέχρι τις εισβολές και τις εκκενώσεις σε κατειλημμένους χώρους αγώνα, τα τηλεσίγραφα του Χρυσοχοϊδη και τα καθημερινά -πλέον- βασανιστήρια και τις διώξεις διαδηλωτών και αγωνιστών την ίδια στιγμή, μάλιστα, που αθώνονται φασίστες δολοφόνοι, το κράτος μας δείχνει ολοφάνερα πού στοχεύει. Στοχεύει, αρχικά, σε όσους αντιστέκονται, σε όσους σηκώνουν κεφάλι, σε όσους δεν υποτάσσονται στον σύγχρονο ολοκληρωτισμό. Αλλά στοχεύει, κυρίαρχα και διαχρονικά, στην εξάφηση όποιου περισσεύει, στη λεηλασία και την καθυπόταξη των από τα κάτω αυτού

του κόσμου.

Το τελευταίο διάστημα, όλα αυτά γίνονται καθημερινή πραγματικότητα. Χωρίς να έχουμε καμία αυταπάτη για την σχέση της κυριαρχίας με τη βία, χωρίς να διατηρούμε καμία αυταπάτη πως η πατριαρχία και ο σεξισμός αποτελεί πάντα όπλο στην φαρέτρα των κατασταλτικών μηχανισμών, η νέα πολιτική διαχείριση επιφυλάσσει ξύλο και βασανισμό σε όσους αντιστέκονται, σε όσους διαδηλώνουν και δεν ξεχνά και εδώ να υπενθυμίσει πως, εκτός όλων των άλλων, υπάρχει και η πατριαρχική βία. Οι ομοφοβικές επιθέσεις από διμοιρίες των ΜΑΤ στην οδό Πατησίων στην Αθήνα, οι σεξουαλικές παρενοχλήσεις από τις διμοιρίες που έχουν στρατοπεδεύσει στην περιοχή των Εξαρχείων, οι σεξιστικές επιθέσεις και προσβολές, το ξεγύμνωμα και ο βασανισμός διαδηλωτών σε όλες τις μεγάλες διαδηλώσεις των τελευταίων μηνών αποτελεί εν συντομία εικόνα από το μέλλον που επιφυλάσσεται για όλους μας.

Όλα τα παραπάνω αποτελούν πράξεις της ίδιας αστυνομίας, της οποίας εκπρόσωποι μοίραζαν φυλλάδια σε κεντρικούς δρόμους της πόλης ενόψει της 25η Νοέμβρη, ημέρα για την εξάλειψη της βίας κατά των γυναικών(!), της ίδιας αστυνομίας η οποία διατρανώνει πως κύρια και μοναδική αιχμή της έμφυλης βίας είναι η ενδοοικογενειακή. Δεν τρέφουμε καμία αυταπάτη για την «αντίφαση» της αστυνομίας να μιλάει για την έμφυλη βία την ίδια ώρα που είναι ο βασικός εκφραστής της. Κι αυτό γιατί, στην πραγματικότητα, δεν αποτελεί αντίφαση, αλλά στοχευμένη προσπάθεια απονομηματοδότησης ημερών αγώνα και αντίστασης των γυναικών ανά τον κόσμο και ενσωμάτωσής τους, διαστρεβλώνοντας την υπόθεση της γυναικείας χειραφέτησης.

Σε ό,τι μας αφορά, ως αγωνιζόμενες γυναίκες, δεν τρομοκρατούμαστε γιατί δεν είμαστε μόνες. Είμαστε μαζί με τους χιλιάδες διαδηλωτών που κατέβηκαν στους δρόμους την περασμένη 6η Δεκέμβρη, είμαστε μαζί με τις αγωνιζόμενες στην Χιλή, τις εξεγερμένες συντρόφισσες μας στην Τσιιάπας, τις επαναστατημένες αντάρτισσες στη Ροτζάβα, τις αντιστεκόμενες γυναίκες στην Τουρκία και σε όλο τον κόσμο. Αν το κράτος θεωρεί πως διαχωρίζοντάς μας από τους άντρες συντρόφους μας θα καταφέρει να μας τσακίσει, εμείς

δηλώνουμε πως είμαστε ακόμα εδώ με τους συντρόφους μας δίπλα. Είμαστε εμείς που δεχτήκαμε σεξιστικές επιθέσεις στην πορεία της 6ης Δεκέμβρη από τους μπάτσους, είμαστε εμείς που σταθήκαμε στο πλάι των βασανισμένων συντροφισσών μας-συλληφθεισών στην αντιφασιστική μοτοπορεία του '12 στα κεντρικά της ΓΑΔΑ, είμαστε εμείς που βροντοφωνάξαμε πως η διαπόμπευση των οροθετικών γυναικών τον Απρίλη του 2012 σκιαγραφεί το μέλλον ενός κόσμου που δεν μας χωράει, είμαστε εμείς που στεκόμαστε η μία δίπλα στην άλλη και φωνάζουμε πιο δυνατά από κάθε άλλο σύντροφο «ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΧΕΙΡΑΦΕΤΗΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ» κι αυτό γιατί δεν αγωνιζόμαστε παρ' όλο που είμαστε γυναίκες, αλλά ακριβώς επειδή είμαστε και γυναίκες!

Και είμαστε εμείς που την αγριότητα της καταστολής που βιώσαμε εκείνη την Παρασκευή 6 Δεκέμβρη 2019 στην Πάτρα την αντιμετωπίζουμε ως μία ακόμη αφορμή να μιλήσουμε για τη βαρβαρότητα του κράτους και των μπάτσων και να ξαναβρεθούμε στο δρόμο όλες μαζί!

Η ΕΜΦΥΛΗ ΒΙΑ ΕΙΝΑΙ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΟΣΟ ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ ΝΑ ΓΚΡΕΜΙΣΟΥΜΕ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟ-ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΟ-ΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ

Πρωτοβουλία γυναικών ενάντια στην πατριαρχία και συντρόφισσες

Χαιρετισμός στη 2^η Διεθνή συνάντηση αγωνιζόμενων γυναικών που κάλεσαν οι γυναίκες Ζαπατίστας (26-29 Δεκέμβρη 2019)

Στην πρώτη διεθνή συνάντηση γυναικών, στα εξεγερμένα ζαπατιστικά εδάφη τον Μάρτη του 2018, δώσαμε κάποιες υποσχέσεις. Αρχικά, να μείνουμε ζωντανές, πράγμα που σήμαινε να συνεχίσουμε να παλεύουμε, να μην κλείνουμε τα μάτια, να μη σιωπούμε. Αυτό το καταφέραμε. Δώσαμε και μια άλλη υπόσχεση: όσα ακούσαμε και μάθαμε σε εκείνη τη συνάντηση να τα μεταφέρουμε όσο πιο μακριά γίνεται, να μην τα κρατήσουμε μόνο για μας, να τα μοιραστούμε με τις συντρόφισσες και τους συντρόφους, να πούμε με πόσους πολλούς τρόπους ο κόσμος είναι μεγαλύτερος από ό,τι πιστεύουμε καμιά φορά, αλλά είναι και κοινός, συλλογικός, και πως σε όσα σκεφτόμαστε, όσα ονειρευόμαστε, για όσα αγωνιούμε δεν είμαστε μόνες. Και αυτό το κάναμε όσο μπορούσαμε, με εκδηλώσεις σε πολλές πόλεις εδώ, στην Ελλάδα, με μεταφράσεις, κείμενα, ομιλίες, εκδηλώσεις, συζητήσεις. Και ένα χρόνο μετά, στις διαδηλώσεις για τις 8 Μάρτη του 2019, βρεθήκαμε έξω από την πρεσβεία του Μεξικού και έξω από τη Βουλή στην Αθήνα, στους δρόμους της Θεσσαλονίκης και της Πάτρας, ανάψαμε καπνογόνα που συμβολίζουν τη σπίθα που υποσχθήκαμε να μεταφέρουμε και φωνάξαμε «Σ' Ελλάδα, Μεξικό, Ροτζάβα και Τουρκία, αγώνες γυναικών για την ελευθερία».

Όμως υποσχεθήκαμε και κάτι ακόμα. Και αυτό δεν μπορούμε να το τηρήσουμε και θέλουμε να πούμε γιατί: Υποσχεθήκαμε ότι θα ξανάρθουμε και θα είμαστε περισσότερες, όσο μακριά κι αν είναι, κι ας απελάσανε δύο από εμάς την προηγούμενη φορά, εμείς θα ξανάρθουμε. Αλλά όσα συμβαίνουν τώρα εδώ, σε αυτή τη γωνιά του κόσμου που ζούμε, δεν μας το επιτρέπουν.

Από το καλοκαίρι βρίσκεται σε εξέλιξη μια ευρεία κατασταλτική εκστρατεία ενάντια στο αναρχικό κίνημα, στους κατειλημμένους χώρους αγώνα, στις αυτοοργανωμένες δομές στέγασης προσφύγων και μεταναστών, στον κόσμο της αλληλεγγύης, στις κοινωνικές και ταξικές αντιστάσεις. Μια εκστρατεία που συνιστά την αιχμή του δόρατος της επίθεσης κράτους και αφεντικών στα πληβειακά στρώματα της κοινωνίας, αποσκοπώντας στην τρομοκράτηση και την πειθαρχία τους, για την απρόσκοπτη επέλαση της κρατικής και καπιταλιστικής βαρβαρότητας. Σκοπός της αποθρασυμένης κρατικής βίας και της ιδεολογικής μιντιακής προπαγάνδας που τη συνοδεύει είναι αφενός να πάρει τη

ρεβάνς για τις κοινωνικές εξεγέρσεις που προηγήθηκαν, όπως τον Δεκέμβρη του 2008 μετά την δολοφονία του 15χρονου Αλέξη Γρηγορόπουλου από την αστυνομία. Να χτυπήσει τη γειτονιά των Εξαρχείων που αποτελεί ένα διαρκές οδόφραγμα απέναντι στους σχεδιασμούς εξουσίας, να καταργήσει το πανεπιστημιακό άσυλο που λειτουργεί διαχρονικά ως σημείο συνάντησης των αγωνιζόμενων και να εκκενώσει τις καταλήψεις που αντιπροσωπεύουν εστίες εξέγερσης της κοινωνικής-ταξικής αυτοοργάνωσης, αντίστασης και αλληλεγγύης. Μέσα από αυτά τα χτυπήματα όμως, το κράτος θέλει κυρίως να ξεριζώσει τα σημεία αναφοράς και τη σημερινή επικαιρότητα των προταγμάτων της εξέγερσης, για να ανακόψει τους αυριανούς ξεσηκωμούς• τους ξεσηκωμούς που κυφορούνται μέσα σε μια πραγματικότητα όπου το χρεοκοπημένο σύστημα δεν έχει να υποσχεθεί τίποτα άλλο παρά την εξαθλίωση και τον φόβο, την άγρια λεηλασία των κοινωνιών και της φύσης.

Από το καλοκαίρι, το κράτος χτυπά τις καταλήψεις, έχοντας εκκενώσει δεκάδες χώρους. Κάποιες από αυτές είναι καταλήψεις που ζουν πρόσφυγες και μετανάστριες, γυναίκες, παιδιά και άντρες, προερχόμενοι από εμπόλεμες περιοχές, από τη Συρία, από το Αφγανιστάν, από το Ιράκ, από χώρες της Αφρικής, που έχουν καταφέρει να διασχίσουν τα αιματοβαμμένα σύνορα της Ευρώπης Φρούριο. Τα ξημερώματα πάνοπλοι αστυνομικοί εισβάλλουν στα κτήρια αυτά που η αλληλεγγύη μετέτρεψε σε χώρους αυτοοργανωμένης ζωής, και συλλαμβάνει τους ανθρώπους, τους στοιβάζει σε κλούβες και τους μεταφέρει σε στρατόπεδα συγκέντρωσης, όπου προορίζονται να μείνουν έγκλειστοι, πίσω από συρματοπλέγματα, σε άθλιες συνθήκες και όπου συχνά παραμονεύει ο θάνατος. Πρόσφατα η Ταριγέ Φαρίκ από το Αφγανιστάν έχασε τη ζωή της στο στρατόπεδο της Μόριας, κυκλωμένη από τις φλόγες και ένα μωρό που κοιμόταν σε χαρτόκουτο σκοτώθηκε κάτω από τις ρόδες ενός φορτηγού. Τα προσφυγόπουλα που ζούσαν στις καταλήψεις απομακρύνονται βίαια από τα σχολεία όπου φοιτούσαν, τα παιχνίδια τους πετιούνται στα σκουπίδια από την αστυνομία και τους υπαλλήλους του Δήμου, οι γυναίκες και οι άντρες που ζούσαν εκεί ξεριζώνονται για μια ακόμα φορά, για να γίνουν αόρατοι.

Στο στόχαστρο του κράτους βρίσκονται οι αναρχικές πολιτικές και στεγαστικές καταλή-

ψεις, όπου ζουν και μεγαλώνουν άνθρωποι συλλογικά, κόντρα στη νόρμα της ιδιοκτησίας και τον εξοντωτικό για τους φτωχούς εκβιασμό των ενοικίων. Χώροι που φιλοξενούν συλλογικότητες και συνελεύσεις και λειτουργούν ανταγωνιστικά απέναντι στον κόσμο της κυριαρχίας, χώροι απ' όπου γεννιούνται εγχειρήματα αλληλεγγύης και κοινωνικής παρέμβασης, ενάντια στη διαμεσολάβηση και την παραίτηση. Γι' αυτό το λόγο έχουν δεχτεί αλλεπάλληλες εμπρηστικές και δολοφονικές επιθέσεις από φασιστικές παρακρατικές συμμορίες με την κάλυψη της αστυνομίας και γι' αυτό το λόγο το κράτος θέλει να τις εξαλείψει.

Αυτή τη στιγμή, το υπουργείο δημόσιας τάξης έχει εκδώσει τελεσίγραφο να εγκαταλείψουμε τους χώρους μας, με την απειλή ότι θα εισβάλει η αστυνομία, θα συλληφθούμε και θα δικαστούμε. Αλλά εμείς δεν φεύγουμε. Δηλώσαμε ότι, μπροστά στην κρατική καταστολή, δεν θα υπάρξει καμιά παράδοση και καμιά ανακωχή.

Για έναν τέτοιο χώρο, μία από τις καταλήψεις μας στην Αθήνα, θέλουμε να σας πούμε μια ιστορία: Μια φορά, φιλοξενήσαμε μια ιθαγενή συντρόφισσα από την Τσιάπας που ήρθε στην πόλη μας για να μας μιλήσει για τους αγώνες των γυναικών. Και την κοιτούσαμε με μεγάλο σεβασμό αναγνωρίζοντας μέσα σε πόσο σκληρές συνθήκες αγωνίζεστε, ενώ εδώ ίσως είναι πιο «εύκολα». Εκείνη όμως, κάποια στιγμή που τρώγαμε μαζί στην κατάληψη, έδειξε να συγκινείται πολύ, και ίσως να στεναχωριέται λίγο για μας. Μας είπε λοιπόν ότι βλέπει πόσο δύσκολο είναι να ζει κανείς σ' αυτήν την πόλη, αφού εμείς δεν έχουμε γη, δεν έχουμε τίποτα, οι φτωχοί δεν έχουν τίποτα και για να βρούμε το φαγητό που μοιραζόμαστε, πρέπει να πάμε να δουλέψουμε για τα αφεντικά. Και δεν υπάρχουν τα αυτόνομα σχολεία, τα εργαστήρια, οι κοινότητες. Και κοίταζε με εκτίμηση το κτήριο αυτό που έχουμε καταλάβει, τις αφίσες στους τοίχους και τους χώρους που έχουμε φτιάξει μαζί και είπε ότι βλέπει πως αυτή είναι η δική μας αυτονομία μέσα σε «τόσο δύσκολες συνθήκες».

Αυτούς τους χώρους δεν τους παραχωρούμε, γιατί εδώ είναι τα δικά μας ορμητήρια, οι δικές μας κοινότητες. Τις υπερασπιζόμαστε, παλεύοντας όχι μόνο για τους συγκεκριμένους χώρους, αλλά για αυτό που αντιπροσωπεύουν: τη δυνατότητα των ανθρώπων να ζουν χωρίς εξουσία και εκμε-

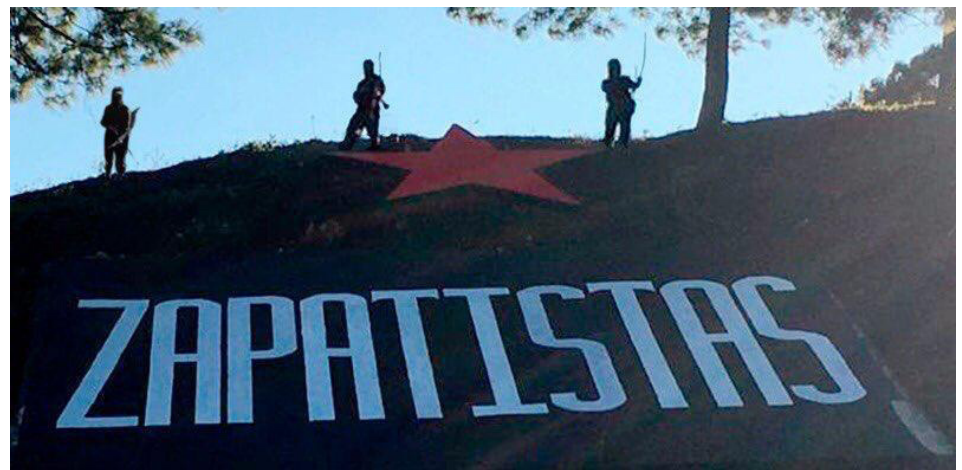
τάλλευση, τη δυνατότητα μιας κοινωνίας χωρίς πολιτικά και οικονομικά αφεντικά, χωρίς φυλακές, στρατόπεδα και σύνορα. Για να το κάνουμε αυτό μένουμε ξάγρυπνες τα βράδια και προετοιμαζόμαστε, ξέροντας ότι την ώρα που χαράζει, κάθε μέρα, μπορεί να έρθουν τα ελικόπτερα και ο αστυνομικός στρατός. Για αυτό το λόγο κάνουμε συνελεύσεις και διαδηλώσεις. Και οργανώνουμε εκδηλώσεις που μιλάμε και συναντιόμαστε με άλλες και άλλους, κάνουμε προτάσεις, γράφουμε και σχεδιάζουμε. Και εμπνεύμαστε από τις ιθαγενείς γυναίκες της Τσιάπας που ορμούν με τα γυμνά τους χέρια στον μεξικανικό στρατό που εισέβαλε στις κοινότητές τους. Από τις γυναίκες της Οακάκα, από τις μικρές Παλαιστίνιες, από τις γυναίκες Μαπούτσε, από τις γυναίκες στη Ροτζάβα, από όλες τις γυναίκες που γνωρίσαμε στην προηγούμενη συνάντηση, από τις γυναίκες στη Χιλή που αφηφούν την αστυνομική τρομοκρατία, στη Βραζιλία, στο Εκουαδόρ.

Πρέπει να σας πούμε επίσης ότι, στο πλαίσιο αυτής της κατασταλτικής εκστρατείας, ολόκληρες περιοχές βρίσκονται υπό διαρκή αστυνομική κατοχή. Στη γειτονιά των Εξαρχείων, στην Αθήνα, έχουν εγκατασταθεί σε μόνιμη βάση διμοιρίες ΜΑΤ, που τρομοκρατούν τους κατοίκους και επιδίδονται σε σεξιστικές απειλές και επιθέσεις σε κορίτσια και γυναίκες που ζουν και κυκλοφορούν στην περιοχή. Διμοιρίες παρελαύνουν σαν εισβολείς και κατακτητές στους δρόμους, έξω από σπίτια, καφενεία και χώρους αγώνα, μολύνουν τις μέρες και τις νύχτες μας με τον ήχο από τις μπότες και τους ασυρμάτους τους, επιβάλλοντας τη στρατιωτικοποίηση της καθημερινής ζωής. Οι σεξιστικές παρενοχλήσεις είναι μεθοδική πρακτική και εργαλείο εμπέδωσης αυτής της συνθήκης. Στο δρόμο για το σπίτι, τη δουλειά ή το σχολείο, πηγαίνοντας στις συνελεύσεις ή απλά μια βόλτα, επιχειρείται να επιβληθεί μια συνθήκη όπου είμαστε υποχρεωμένες να περνάμε μπροστά από τους έντολους τραμπούκους να εποπτεύουν τις κινήσεις μας, να σχολιάζουν την εμφάνισή μας, να βρίζουν σεξιστικά, να κινούνται προς το μέρος μας, να παρακολουθούν τις διαδρομές μας, να εκφοβίζουν.

Ταυτόχρονα, επιτίθενται σε όσες και όσους αντιστέκονται στην κρατική καταστολή, χρησιμοποιώντας μεθοδικά τη σεξιστική βία ως μέσο ταπείνωσης και πειθάρχησης. Μια βία που επιδιώκει να τιμωρήσει και να συμμορφώσει γυναίκες που και ως τέτοιες επέλεξαν να εξεγερθούν. Οι σεξιστικές και ομοφοβικές επιθέσεις τους σε βάρος γυναικών και αντρών, συμπεριλαμβάνοντας την πρακτική να γδύνουν συλληφθέντες και να τους ξυλοκοπούν γυμνούς ακόμα και σε δημόσιους χώρους, να προχωρούν σε εικο-

νικούς βιασμούς σε βάρος διαδηλωτών, να επιχειρούν με κάθε τρόπο την προσβολή της αξιοπρέπειας και της σωματικής ακεραιότητας των αγωνιζόμενων είναι εργαλεία στην απόπειρα κυριαρχίας της κρατικής, παρακρατικής, καπιταλιστικής και πατριαρχικής βαρβαρότητας.

Αυτό που ξέρουμε τόσο καιρό, το βλέπουν περισσότερο: Η πατριαρχική σεξιστική βία δεν είναι ένα φαινόμενο που πηγάζει αυθόρμητα, αλλά προωθείται, ασκείται και νομιμοποιείται θεσμικά. Οι βιασμοί, οι δολοφονίες, η κακοποίηση γυναικών, το trafficking, η δικαίωσή τους από τη δικαστική εξουσία και η ενοχοποίηση των «θυμάτων» είναι κομμάτι του κοινωνικού κανιβαλισμού, κομμάτι της κυριαρχίας και της διαίρεσης του κοι-

νωνικού σώματος. Είναι θεσμική βία πάνω στο κοινωνικό σώμα. Και η θεσμική βία δεν είναι παρεκτροπή της κακής διαχείρισης της εξουσίας. Είναι συστημικό εργαλείο για την τρομοκράτηση του πληθυσμού, για να μην τολμά κανείς να αντισταθεί. Και βλέπουμε ακόμα ότι και επίσημοι φορείς που θέλουν να μιλάνε για την «έμφυλη βία» σιωπούν για τη βία της αστυνομίας στις αγωνιζόμενες γυναίκες, σιωπούν για τις σεξιστικές πρακτικές πειθάρχησης των γυναικών, σιωπούν για τις σεξιστικές επιθέσεις σε άντρες και γυναίκες διαδηλωτές, που σκοπό έχει να τους εξευτελίσει.

Γι' αυτό είμαστε εδώ και στεκόμαστε απέναντί τους και σαν γυναίκες που είμαστε, όπως όταν φτιάξαμε δικό μας μπλοκ και παραταθήκαμε μπροστά τους, με σημαίες στα χέρια και μαντήλια στο πρόσωπο. Γι' αυτό πιστεύουμε ότι είναι σημαντικό να καταγγέλλονται και να μην αποκρύβονται αυτές οι πρακτικές της εξουσίας. Και ξέρουμε ότι αυτό δεν φτάνει, η καταγγελία, ότι δεν παλεύουμε για να εξωραϊσούμε και να «εξανθρωπίσουμε» τη βαρβαρότητα, αλλά να την ανατρέψουμε. Όπως γράφετε: Για να είμαστε ελεύθερες και ελεύθεροι αυτό το σύστημα, του οποίου

η πατριαρχική έμφυλη βία είναι μέσο αναπαραγωγής, πρέπει να το καταστρέψουμε.

Αλλά για αυτό το λόγο πρέπει να είμαστε τώρα εδώ. Γιατί όλα αυτά που συμβαίνουν έχουν πολλές απαιτήσεις και πολλή δουλειά, και δεν γίνεται να αφήσουμε τους άντρες να τα βγάλουν πέρα μόνοι τους. Γιατί κι άλλες φορές, όταν μας έχουν κλείσει σε κελιά, εμείς είμαστε που ξεκινάμε το τραγούδι και καμιά φορά συνεννοούμαστε πιο εύκολα για να γράψουμε μια ανακοίνωση. Γιατί όταν διαδηλώνουν τα παιδιά από τις προσφυγικές καταλήψεις και περνούν δίπλα από τις διμοιρίες, θέλουμε να τους κρατάμε το χέρι. Και στις πορείες κάποιες από εμάς έχουνε πάρα πολύ δυνατές και όμορφες φωνές και εκείνες ξεκινούν τα συνθήματα, και χωρίς αυτές

δεν ξέρουμε πώς θα αντηκούσαν οι δρόμοι. Και γιατί η αστυνομία, που θέλει να φοβόμαστε σαν γυναίκες, να μην είμαστε στις καταλήψεις, τις συνελεύσεις και τις πορείες, δεν θέλουμε να πάρει θάρρος βλέποντας ότι λείπουμε.

Βέβαια, όλα αυτά είναι μια υπερβολή γιατί δεν θα ερχόμασταν όλες, παρά μόνο λίγες. Αλλά είναι κι αυτό, καμιά μας δεν θέλει να αφήσει την άλλη αυτή τη στιγμή.

Γι' αυτό θέλουμε να ξέρετε ότι φαινομενικά δεν τηρήσαμε μια υπόσχεση και αυτή τη φορά δεν καταφέραμε να έρθουμε εκεί. Αλλά τηρήσαμε τη μεγάλη υπόσχεση που δώσαμε, να παλεύουμε μαζί, να συναντιούνται οι αγώνες μας, ακόμα και όταν δεν βλέπουμε και δεν αγγίζουμε η μία την άλλη. Στέλνουμε τον πιο θερμό μας χαιρετισμό στις γυναίκες ζαπατίστας, σε όλες τις ζαπατιστικές κοινότητες που την Πρωτοχρονιά θα γιορτάσουν 26 χρόνια εξέγερσης και σε όλες τις γυναίκες που αγωνίζονται ενάντια στην κρατική, καπιταλιστική και πατριαρχική βία.

**Ομάδα ενάντια στην πατριαρχία –
Αναρχική Πολιτική Οργάνωση
28 Δεκέμβρη 2019, Ελλάδα**

Ο αγώνας για την υπεράσπιση των Αγράφων και την προάσπιση της φύσης από τα καταστροφικά σχέδια κράτους και επενδυτών συνεχίζεται

ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΙΣ ΔΙΩΞΕΙΣ Η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΚΑΙ Ο ΑΓΩΝΑΣ

Το τελευταίο διάστημα έχουν πραγματοποιηθεί τόσο στην πόλη της Καρδίτσας, όσο και στο βουνό, πληθώρα παρεμβάσεων και κινητοποιήσεων απέναντι στη δρομολογούμενη εγκατάσταση αιολικών εργοστασίων στην περιοχή των Αγράφων. Οι κινητοποιήσεις αυτές, με τη μαζικότητα και τη μαχητικότητα τους, από τη μία έχουν καταφέρει να αναδείξουν σε μεγάλο βαθμό τους ολέθριους –για τη φύση και τις τοπικές κοινωνίες– σχεδιασμούς του κράτους και του κεφαλαίου και από την άλλη να συσπειρώσουν ένα πλατύ κομμάτι κόσμου στον αγώνα για την υπεράσπιση των Αγράφων από την καταστροφική «πράσινη» ανάπτυξη.

Οι κινητοποιήσεις έχουν βάλει στο στόχαστρο το ιδεολόγημα της «πράσινης» ανάπτυξης, το κράτος και τους σχεδιασμούς του, τους θεσμικούς παράγοντες, τους επενδυτές και οποιονδήποτε άλλο «καλοθελητή» συμβάλλει στην επιχειρούμενη λεηλασία και καταστροφή των Αγράφων, στην ιδιωτικοποίηση της ενέργειας και στην εκχώρηση της δημόσιας γης.

Μία από τις πιο σημαντικές κινητοποιήσεις, η οποία πραγματοποιήθηκε στα τέλη Αυγούστου, ήταν το μπλοκάρισμα της οικονομικής επιτροπής του Δήμου Καρδίτσας η οποία θα επικύρωνε τη δημοπρασία 10 δημοτικών δασικών τεμαχίων στους επενδυτές. Μια δημοπρασία που για να ολοκληρωθεί περικυκλώθηκε το δημαρχείο από δυνάμεις των ΜΑΤ περιμετρικά του δημαρχείου (με στόχο την παρεμπόδιση του κόσμου να προσεγγίσει το χώρο και να μπει στη συνεδρίαση) και πραγματοποιήθηκαν συγκρούσεις με τις δυνάμεις καταστολής στην προσπάθεια του κόσμου να μπει στο δημαρχείο.

Το μπλοκάρισμα της οικονομικής επιτροπής πραγματοποιήθηκε έπειτα από συμπλοκή με τις δυνάμεις καταστολής (με στόχο για άλλη μια φορά να εμποδίσουν τον κόσμο να μπει στη συνεδρίαση) και αποκλεισμό του δημαρχείου από τους αγωνιστές-τριες μιας και δεν είχαν μπει όλα τα μέλη της επιτροπής μέσα. Μέχρι σήμερα η οικονομική επιτροπή που θα επικυρώσει τη δημοπρασία δεν έχει πραγματοποιηθεί και η εκκρεμότητα αυτή αποτελεί ένα διαρκές αγκάθι τόσο για τη δημοτική αρχή όσο και για τους επενδυτές.

Τρεις μήνες μετά την οικονομική επιτροπή, 4 αγωνιστές κλήθηκαν από την αστυνομία για τη παροχή εξηγήσεων για την κινητοποίηση έξω από το δημαρχείο, έπειτα από τις καταθέσεις 3 μπάτσων που τους «αναγνωρίζουν». Οι συγκεκριμένες διώξεις έχουν στόχο την τρομοκράτηση όσων αγωνίζονται, την στοχοποίηση των

ΑΓΡΑΦΑ ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΧΩΡΙΣ ΑΙΟΛΙΚΑ

**-ΚΑΜΙΑ ΠΑΡΑΧΩΡΗΣΗ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΓΗΣ
-ΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΔΕΝ ΠΟΙΝΙΚΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ
-ΟΙ ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ ΔΕΝ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΟΥΝΤΑΙ**

**ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ
ΣΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ
ΠΕΜΠΤΗ 23/1/2020 18:00
ΔΗΜΑΡΧΕΙΟ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ**

αγωνιστών και αποτελούν την πρώτη πράξη μιας διαδικασίας διώξεων κατά την εξέλιξη του αγώνα. Οι διώξεις αυτές δεν τρομοκράτησαν τον κόσμο, αλλά λειτούργησαν ως αφορμή για ακόμα περισσότερες κινητοποιήσεις. Η μαζική πορεία (από τις μαζικότερες που έχουν πραγματοποιηθεί) στην πόλη της Καρδίτσας έπειτα από κάλεσμα της ανοικτής συνέλευσης λίγες μέρες μετά τις κλήσεις και η μαζική συγκέντρωση έξω από το Α.Τ Καρδίτσας την ώρα που κατατίθονταν οι εξηγήσεις, κατέστησαν σαφές ότι ο αγώνας συνεχίζεται, η ποινικοποίηση του αγώνα δεν θα περάσει και ότι κανένας δεν είναι μόνος του απέναντι στην καταστολή. Παράλληλα μια σειρά από φοιτητικούς συλλόγους και εργατικά σωματεία εξέδωσαν ψηφίσματα αλληλεγγύης στους διωκόμενους αγωνιστές.

Ανακοίνωση της Ανοικτής Συνέλευσης ενάντια στα αιολικά στα Αγραφα, για τις κλήσεις της αστυνομίας σε μέλη της

«Το μεσημέρι της Παρασκευής, 22/11/2019, άντρες της αστυνομίας πήγαν στα σπίτια τεσσάρων αγωνιστών για να τους παραδώσουν την κλήση για εξηγήσεις, με αναφορά σε 2 κατηγορίες, για την κινητοποίηση έξω από το Δημαρχείο της Καρδίτσας στις 22 Αυγούστου.[...]

Η τακτική των διώξεων με στόχο την τρομοκράτηση και την εξόντωση των αγωνιστών δεν μας είναι άγνωστη. Δεκάδες άλλοι αγωνιστές και κινήματα έχουν βρεθεί αντιμέτωποι με τις δυνάμεις καταστολής και τις διώξεις.

Άλλωστε και στην Καρδίτσα αλλά και στην ευρύτερη περιοχή των Αγράφων, βρεθήκαμε αντιμέ-

τωποι με την αστυνομοκρατία, το ξύλο, τα χημικά και τα δακρυγόνα· περικυκλωμένο το δημαρχείο το μεσημέρι της 22ης Αυγούστου, ώστε να γίνουν οι συνεδριάσεις· ασφαλίδες, ΟΠΚΕ και ΜΑΤ παντού στο βουνό, εξακριβώσεις στοιχείων σε όσους περνούσαν...

Από την πλευρά μας, θα συνεχίσουμε τον αγώνα μας για τη σωτηρία των Αγράφων, την υπεράσπιση της φύσης και του φυσικού κόσμου από τις αδηφάγες βλέψεις του κράτους και των μεγαλοεργολάβων. Σε καμία περίπτωση οι διώξεις δεν μας πτοούν. Θα συνεχίσουμε να βαδίζουμε στον δρόμο του μαζικού και μαχητικού αγώνα μαζί με όλους εκείνους (μαθητές, φοιτητές, εργαζόμενους) με τους οποίους βρεθήκαμε και θα βρεθούμε στους δρόμους.»

Την Πέμπτη 23 Γενάρη πραγματοποιήθηκε μαζική παρέμβαση στο δημοτικό συμβούλιο της Καρδίτσας. Αποτέλεσμα αυτής της παρέμβασης ήταν η ομόφωνη απόφαση έκδοσης 2 ψηφισμάτων, ένα ενάντια στην εγκατάσταση αιολικών εργοστασίων στα Αγραφα και ένα ενάντια στις διώξεις των 4 αγωνιστών και την ποινικοποίηση του αγώνα.

Η απόφαση του δημοτικού συμβουλίου στην Καρδίτσα είναι μια σημαντική στιγμή, μια κατάκτηση, αλλά δεν πρέπει να σημάνει κανέναν εφησυχασμό. Δεν πρέπει να θεωρηθεί ότι οι θεσμικοί παράγοντες έγιναν συνοδοιπόροι μας στον αγώνα και ότι αφού και αυτοί αντιπθένται στην εγκατάσταση των "πάρκων", τα έχουμε λύσει όλα. Αυτό θα οδηγήσει στον παροπλισμό και στην αποδυνάμωση του κινήματος. Η σημερινή απόφαση αποτελεί προϊόν της κοινωνικής πίεσης που έχει δημιουργηθεί στην πόλη της Καρδίτσας και κατέστησε δύσκολο σε οποιονδήποτε παράγοντα να πάει κόντρα σε αυτή. Είναι αποτύπωση των ιδιαίτερων συσχετισμών που έχουν δημιουργηθεί. Οι πολλές, μαζικές και μαχητικές κινητοποιήσεις που έχουν πραγματοποιηθεί τόσο στην Καρδίτσα, όσο και στο βουνό έχουν φέρει σε δύσκολη θέση αρκετούς (δημάρχους, επενδυτές, κρατικά επιτελεία κλπ). Η πλατιά κινητοποίηση του κόσμου, η μαχητικότητα, η πίστη στο δίκιο του αγώνα, η υπόσχεση να συνεχιστεί με κάθε τρόπο σίγουρα έχει προβληματίσει το αντίπαλο στρατόπεδο.

Ο από τα κάτω ο αγώνας, ο συντονισμός, η παρουσία ετερόκλητου πλήθους ανθρώπων στις κινητοποιήσεις, η μαζικότητα και η μαχητικότητα είναι στοιχεία που οδήγησαν στο να παρθεί η εν λόγω απόφαση.

Όμως, στο δρόμο και στο βουνό θα κριθεί το τι θα γίνει τελικά και αν το κίνημα καταφέρει να μπλοκάρει το έργο. Και εκεί δεν θα υπάρχουν θεσμικοί στο πλάι μας, είναι σίγουρο. Η απόφαση πρέπει να γίνει αφορμή για να πυκνώσουν οι δράσεις και οι κινητοποιήσεις. Να συνεχιστεί ο αγώνας μαζικά, μαχητικά και πολύμορφα. Στην πόλη και στο βουνό, με κάθε τρόπο και με κάθε μέσο.

**ΑΓΡΑΦΑ ΚΑΠΟΤΕ ΑΠΑΤΗΤΑ
-ΠΑΝΤΟΤΕ ΑΠΑΤΗΤΑ**

ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗ ΓΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Θωμάς Μ.

ΚΑΜΙΑ ΑΥΤΑΠΑΤΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑ - ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗ ΓΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΑΜΕΣΗ ΚΑΤΕΔΑΦΙΣΗ ΚΑΙ ΑΠΟΜΑΚΡΥΝΣΗ ΤΟΥ Υ/Η ΦΡΑΓΜΑΤΟΣ ΣΤΗ ΜΕΣΟΧΩΡΑ

Ηεπαπειλούμενη στις μέρες μας οριστική καταστροφή του ποταμού Αχελώου μέσω της αυτόνομης λειτουργίας του Υ/Η φράγματος στη Μεσοχώρα, του Υ/Η εργοστασίου και του τεχνητού ταμιευτήρα στην περιοχή του άνω ρου του - η οποία είχε μείνει ανέγγιχτη - και η εκτροπή του σε επόμενο χρόνο από τη φυσική λεκάνη απορροής του προς τη Θεσσαλία θα επιφέρει ανυπολόγιστες καταστροφές τόσο στις ορεινές κοιλάδες, τα φυσικά οικοσυστήματα και τους ανθρώπινους οικισμούς του καταποντιζοτάς τα στη λάσπη, όσο και στο ευάλωτο δέλτα των εκβολών του στο Ιόνιο όπου σχηματίζονται μοναδικοί υδροβιότοποι. Για το μισό χωριό της ιστορικής Μεσοχώρας προβλέπεται αναγκαστική απαλλοτρίωση καθώς τα νερά του τεχνητού ταμιευτήρα θα το κατακλύσουν, όπως και άλλους παραποτάμιους οικισμούς, ενώ για το άλλο μισό προβλέπεται προαιρετική απαλλοτρίωση καθώς θα απειλείται άμεσα από τις γεωλογικές μεταβολές που θα επιφέρουν η διάβρωση και η πίεση στο υπέδαφος.

Η υπόθεση των φραγμάτων και της εκτροπής του ποταμού Αχελώου αποτελεί προεκλογική δέσμευση όλων των κυβερνήσεων και διακαή πόθο του ντόπιου κεφαλαίου, των νεοτσιφλικάδων και των τοπικών παραγόντων της Θεσσαλίας από τη δεκαετία του '60 και έπειτα, ενώ από το 2007 το έργο έχει ανακινήσει σε κεντρικό πολιτικό επίπεδο από όλες τις κυβερνήσεις που εναλλάχθηκαν στην κρατική εξουσία.

Στην σύσκεψη που πραγματοποιείται σήμερα Πέμπτη 16 Γενάρη 2020 στο μέγαρο Μαξίμου με τη συμμετοχή θεσμικών παραγόντων από τη Θεσσαλία και των υπουργών Χατζηδάκη, Καραμανλή, Βορίδη καθώς και του υπουργού Επικρατείας Γεραπετρίτη, τίθεται το ζήτημα της ολοκλήρωσης των έργων της εκτροπής και των φραγμάτων του Αχελώου καθώς και της ιδιωτικοποίησής τους ως προτεραιότητα του κρατικού σχεδιασμού εκποίησης του δημόσιου πλούτου και λεηλασίας του φυσικού κόσμου. Η νεοφιλελεύθερη κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, μέσα σε ένα πλαίσιο ευρύτερης αναδιάρθρωσης, σφοδρής επίθεσης στα πληθειακά στρώματα της κοινωνίας και στη φύση και καταστολής των κοινωνικών και ταξικών αντιστάσεων, επιχειρεί να θέσει σε εφαρμογή και να υλοποιήσει τις αποφάσεις που ψηφίστηκαν την προηγούμενη τετραετία από την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ. Να υπενθυμίσουμε ότι η προηγούμενη κυβέρνηση, πλήρως ευθυγραμμισμένη στις νεοφιλελεύθερες αντικοινωνικές πολιτικές λεηλασίας του φυσικού κόσμου και του κόσμου της εργασίας σύμφωνα με τους σχεδιασμούς της ΕΕ και του ΔΝΤ, στους οποίους εντάσσεται και η ολοκλήρωση των Υ/Η έργων και η ιδιωτικοποίησή τους, ολοκλήρωσε τις διαδικασίες αποδέσμευσης του Υ/Η φράγματος Μεσοχώρας

από το συνολικό έργο της εκτροπής, -το οποίο έχει μπλοκάρει προσωρινά από το Σ.τ.Ε.-, ώστε να λειτουργήσει άμεσα όπως έχουν εξαγγείλει από τον Οκτώβριο του 2015, ο περιφερειάρχης Θεσσαλίας Κ. Αγοραστός και ο αντιπρόεδρος της ΔΕΗ Γ. Ανδριωτίτης, ενώ παράλληλα χρηματοδότησε τη συντήρηση των έργων της εκτροπής του ποταμού διατηρώντας τη δυνατότητα μελλοντικής υλοποίησής της.

Αυτός ο δρόμος, για τη λειτουργία του φράγματος της Μεσοχώρας και την συνακόλουθη ολοκλήρωση των καταστροφικών έργων εκτροπής του Αχελώου άνοιξε διάπλατα με την υπογραφή των υπουργών του ΣΥΡΙΖΑ που φέρει τεράστια ευθύνη για τις σημερινές εξελίξεις, όπως και για τον παροπλισμό ενός μέρους του αγώνα τόσο πριν όσο και κατά την περίοδο διακυβέρνησής του, εκείνου του μέρους που αναφερόταν στην Πανελλαδική Κίνηση ενάντια στην Εκτροπή του Αχελώου (Συριζαίοι και άλλοι), και που εξακολουθεί να αναφέρεται σε αυτήν παρά την παταγώδη αποτυχία της και τη διάλυσή της στα εξων συντετέθη μέσα στην ανυποληψία.

Η Πανελλαδική Κίνηση αφού επιχειρήσει με κάθε τρόπο να ποδηγητήσει το κίνημα (αναγνωρίζοντας την πολιτική ηγεμονία του ΣΥΡΙΖΑ στον οποίο ευελπιστούσε), από το 2007 που συγκροτήθηκε μέχρι και το 2009, τελικά εγκατέλειψε τον αγώνα (αφού προηγουμένως διεκδίκησε ως «λύση» για τη σωτηρία του Αχελώου και της Μεσοχώρας την ίδρυση Υπουργείου Περιβάλλοντος!) και ό,τι απόμεινε από αυτήν τον υπονόμωσε, για να επανεμφανιστεί με άλλο όνομα πολύ αργότερα, το 2017, (ενόψει της απροκάλυπτα πια καταδικαστικής για τον Αχελώο και το χωριό της Μεσοχώρας υπογραφής της Περιβαλλοντικής Μελέτης για το φράγμα από την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ) επιχειρώντας όχι μόνο να ποδηγητήσει, αλλά και να οικειοποιηθεί συνολικά τον αγώνα από τον οποίο για πολλά χρόνια είχε εξαφανιστεί! Τον αγώνα, που παρά την εξαφάνιση της Πανελλαδικής Κίνησης και των παραγόντων όλα αυτά τα χρόνια, παρέμενε ζωντανός, όχι μόνο στη Μεσοχώρα αλλά και σε άλλα σημεία της χώρας, μέσα από την αδιάλειπτη σε βάθος χρόνου κινητοποίηση αναρχικών/αντιεξουσιαστών και άλλων αγωνιστών της βάσης στο πλαίσιο της Αυτόνομης Συνάντησης Αγώνα Ενάντια στα Φράγματα και την Εκτροπή του Αχελώου, καθώς επίσης και άλλων αντιεξουσιαστικών συλλογικοτήτων, σε αλληλεγγύη με τους αγωνιζόμενους κατοίκους της Μεσοχώρας, με κύρια έκφρασή τους το Σύνδεσμο Κατακλυζομένων, που αρνήθηκαν το ξεπούλημα και τον αφανισμό του χωριού.

Έτσι λοιπόν το δρόμο για να προωθηί σή-

16 Γενάρη '20: Συγκέντρωση για τον Αχελώο στο Σύνταγμα

μερα η κυβέρνηση της ΝΔ τη λειτουργία του φράγματος της Μεσοχώρας και τη συνακόλουθη μερική εκτροπή του Αχελώου στην Θεσσαλία, τον άνοιξε η υπογραφή της περιβαλλοντικής μελέτης για τη λειτουργία του φράγματος από την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ και στον δρόμο για εκείνη την καταδικαστική υπογραφή (για την οποία μόνο οι πολιτικά αφελείς έπεσαν από τα σύννεφα) συνέβαλαν και οι παράγοντες της Πανελλαδικής Κίνησης, οι οποίοι καλλιέργησαν και κατανάλωναν αυταπάτες, και όπου δεν μπορούσαν να χειραγωγήσουν τον αγώνα ενάντια στα φράγματα και την εκτροπή τον έθωβαν και τον υπονόμωσαν. Είναι οι ίδιοι, με κάποιες προσθαφαιρέσεις, που επανεμφανίστηκαν μετά από χρόνια, για να επαναλάβουν όπως αποδείχτηκε τον εαυτό τους, επιδιδόμενοι απροκάλυπτα στη σπέκουλα και την αυτοπροβολή τους, παρουσιάζόμενοι (ποιοί; οι απόντες!) ως οι εκφραστές και οι «οικοδομητές» του εμβληματικού αγώνα της Μεσοχώρας!

Από τη πλευρά μας, ως Αυτόνομη Συνάντηση Αγώνα, μην προσδοκώντας τίποτε ουσιαστικό από τους κάθε είδους διαμεσολαβητές-χειραγωγούς και όσους συνειδητά ή αφελώς συμπράττουν με αυτούς, και έχοντας εξαρχής βαθιά επίγνωση ότι έργα όπως αυτά για την έκφραση και εκτροπή του Αχελώου δεν είναι υπόθεση της όποιας δεξιάς ή αριστερής διαχείρισης, αλλά συνολικοί σχεδιασμοί του κράτους και του κεφάλαιου, που τους υπηρετούν με τον α ή β τρόπο τόσο οι μεγάλοι όσο και οι μικροί πολιτικάντηδες, καθώς επίσης και ότι οι λογικές ανάθεσης σε διάφορους δήθεν ειδικούς και αυτοπροβαλλόμενους παράγοντες οδηγούν στην εκμετάλλευση, την απογοήτευση, τον παροπλισμό και την ήττα των κοινωνικών αγώνων, οργανώνουμε αδιάλειπτα και αταλάντευτα από τα κάτω τις αντιστάσεις μας και υψώνουμε συνεχή αναχώματα στην επέλαση του κράτους και του κεφαλαίου στη φύση και την κοινωνία.

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ «ΠΡΑΣΙΝΗ» ΑΝΑΠΤΥΞΗ, ΤΑ ΦΡΑΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΚΤΡΟΠΗ Ο ΠΟΤΑΜΟΣ ΑΧΕΛΩΟΣ ΘΑ ΝΙΚΗΣΕΙ - Η ΜΕΣΟΧΩΡΑ ΘΑ ΖΗΣΕΙ!

ΝΑ ΓΚΡΕΜΙΣΤΕΙ ΤΟ ΦΡΑΓΜΑ ΝΑ ΖΗΣΕΙ ΤΟ ΧΩΡΙΟ - ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΝΑ ΤΡΕΧΕΙ ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ ΤΟ ΝΕΡΟ!

Πρωτοβουλία αγώνα για τη Γη και την Ελευθερία (Αυτόνομη Συνάντηση Αγώνα στις όχθες του Αχελώου)

Φάκελος Scala

η ιστορία μιας κρατικής προβοκάτσας (Βαρκελώνη 1978)

Η υπόθεση Caso Scala

Ο εμπρησμός του θεάτρου Scala, το 1978 στη Βαρκελώνη, αποτέλεσε μια κομβική στιγμή στην πορεία του αναρχικού και ελευθεριακού κινήματος της Ισπανίας. Αν και η συγκεκριμένη υπόθεση δεν είναι ευρέως γνωστή όπως αυτή της Piazza Fontana στο Μιλάνο της Ιταλίας, δεν παύει να είναι μια από τις πιο σημαντικές στην ιστορία του αναρχισμού και της Ισπανικής αντίστασης γενικότερα.

Το φθινόπωρο του 1977, βασικό ζήτημα αποτελούσε η συμφωνία της Μονκλόα, μια σειρά οικονομικών και πολιτικών μεταρρυθμίσεων: Συμφωνήθηκε η υποτίμηση της πεσέτας, απελευθερώθηκαν οι απολύσεις μέχρι το 5% του δυναμικού μιας επιχείρησης (υπό προϋποθέσεις επιτρέπονταν και υψηλότερα ποσοστά) και συμφωνήθηκε ένα όριο στις αυξήσεις μισθών της τάξης του 20-22% (όταν ο πληθωρισμός έτρεχε με 47%). Επίσης, συμφωνήθηκε μια σειρά αλλαγών στη συνδικαλιστική νομοθεσία, γύρω από την υπογραφή των συλλογικών συμβάσεων σε επίπεδο επιχείρησης αλλά και τη συνδικαλιστική αντιπροσώπευση, οι οποίες υπονόμισαν τις δυνατότητες του εργατικού κινήματος.

Σε αυτό το σημείο, θα πρέπει να αναφερθεί πως στην Ισπανία μετά την πτώση της δικτατορίας δεν πραγματοποιήθηκε καμία ρήξη με το φασιστικό παρελθόν. Δεν αναζητήθηκαν ευθύνες για τις δολοφονίες και τους βασανισμούς πολιτικών αντιπάλων ούτε εκκαθαρίστηκε ο κρατικός μηχανισμός. Οι ίδιοι άνθρωποι που διοικούσαν κατά την περίοδο της δικτατορίας συνεχίζουν ακόμα και σήμερα να διοικούν.

Η CNT στάθηκε από την αρχή ενάντια στο Σύμφωνο της Μονκλόα, αν και οι ανακοινώσεις και οι κινήσεις της αποσιωπήθηκαν συστηματικά από το σύνολο των ΜΜΕ. Τα πολιτικά κόμματα είχαν συναινέσει στο σύνολο τους στις μεταρρυθμίσεις της Μονκλόα, δεν ίσχυε όμως το ίδιο και για τα συνδικάτα. Κατά την υπογραφή του Συμφώνου της Μονκλόα, διοργάνωσαν μια συγκέντρωση διαμαρτυρίας στη Βαρκελώνη, στην οποία συμμετείχαν τα καταλανικά τμήματα των CCOO και UGT. Οι δρόμοι

της πόλης κατακλύστηκαν από 400.000 εργαζομένους και αλληλέγγυους. Τα κόμματα της ισπανικής δημοκρατίας κλονίστηκαν από την ανταρσία των συνδικάτων και αφιερώθηκαν σε έναν αγώνα δρόμου για την επαναφορά της συμφωνημένης τάξης. Οι καταλανικές CCOO εμφάνισαν σχίσματα και τάσεις διάλυσης. Το σοσιαλιστικό κόμμα φάνηκε πιο ικανό στον περιορισμό των συνδικαλιστών του. Αυτό που κατέστη σαφές στο πολιτικό σύστημα ήταν η δυνατότητα του ελευθεριακού κινήματος να τορπιλίσει το σύμφωνο σταθερότητας, αν κατάφερνε να επεκτείνει σε όλη τη χώρα τη συνδικαλιστική ενότητα αγώνα.

Το πρωί της Κυριακής 15 Ιανουαρίου του 1978, πραγματοποιήθηκε στη Βαρκελώνη διαδήλωση που οργανώθηκε από την CNT, μια οργάνωση που μόλις δύο χρόνια νωρίτερα, είχε βγει από την παρανομία έπειτα από την μακρά περίοδο της δικτατορίας του Φράνκο που τερματίστηκε με τον θάνατό του το 1975.

Τη λύση ανέλαβαν να δώσουν οι μυστικές υπηρεσίες του κράτους. Τρεις μέρες νωρίτερα, έφτασε «κρυφά» στην πόλη ο Χοακίν Γκαμπίν, γνωστός στους αγωνιστές από την υπόθεση των όπλων της FAI στη Μούρθια. Αυτό που δεν είχε γίνει γνωστό ήταν η ιδιότητά του ως χαφιές της ασφάλειας. Ο Γκαμπίν προσέγγισε μια ομάδα νεαρών αγωνιστών και προσπάθησε να τους πείσει να πάρουν μαζί τους όπλα -που αυτός θα προμήθευε- για την αυτοάμυνα της πορείας από φασιστικές προκλήσεις. Οι νεαροί αρνήθηκαν και αποφάσισαν να κατέβουν στην πορεία μόνο με βόμβες μολότοφ. Ο Γκαμπίν υπέδειξε ως καλό στόχο για τις μολότοφ -αν δε γίνοντουσαν επεισόδια στην πορεία- το κέντρο διασκεδάσεως Σκάλα, ένα κτίριο επτά ορόφων στην άλλη άκρη του κέντρου της πόλης, όπου διασκέδαζε η καταλανική νεόπλουτη αστική τάξη. Στην πορεία συμμετείχαν περίπου 15.000 άτομα. Προς το τέλος της, πολλοί νεαροί σύντροφοι αποφάσισαν να κατευθυνθούν προς τη φυλακή Μοδέλο, σε ένδειξη αλληλεγγύης στον αγώνα των κρατουμένων. Η αστυνομία φάνηκε ιδιαίτερα διαλλακτική στη συμπεριφορά της και τα επεισόδια αποφεύχθηκαν. Ο Γκαμπίν πίεσε την ομάδα των

νεαρών να πραγματοποιήσουν την επίθεση στο Σκάλα και αυτοί δέχτηκαν. Μετά το τέλος της πορείας κατευθύνθηκαν στην άλλη πλευρά της πόλης και πέταξαν τις βόμβες μολότοφ στην κλειστή γυάλινη είσοδο του κτιρίου. Το κτίριο είχε παγιδευτεί από τις μυστικές υπηρεσίες με εμπρηστικούς μηχανισμούς. Μέσα σε λίγα λεπτά τυλίχτηκε στις φλόγες και κήκε ολοσχερώς. Τέσσερις εργάτες που πραγματοποιούσαν εργασίες συντήρησης απανθρακώθηκαν. Η επιτόπια έρευνα της πυροσβεστικής αποκάλυψε την ύπαρξη κατάλοιπων φωσφόρου στα ερείπια, αλλά ο φάκελος εξαφανίστηκε από τα πειστήρια.

Αμέσως μετά την διάδοση της είδησης, εξαπολύεται από την κυβέρνηση και τα Μ.Μ.Ε. ένας σφοδρός πόλεμος ενάντια στην C.N.T. και γενικότερα στους αναρχικούς οι οποίοι παρουσιάζονται ως κοινόι κακοποιοί και η οργάνωσή τους ως τρομοκρατική. **Η εικόνα της βίαιης ή ακόμα και τρομοκρατικής C.N.T ήταν δύσκολο να αντικρουστεί μέσα στο κλίμα της εποχής όπου τα Ισπανικά Μ.Μ.Ε μετέδιδαν συνεχώς γεγονότα που αφορούσαν «τρομοκρατικές» επιθέσεις αναρχικών σε αστυνομικά τμήματα και κυβερνητικά γραφεία. Η αστυνομία ξεκίνησε μια εκστρατεία καταστολής εις βάρος των ελευθεριακών, με συλλήψεις, ανακρίσεις και αβάσιμες κατηγορίες. Το δόγμα της συλλογικής ευθύνης της Συνομοσπονδίας για την υπόθεση Σκάλα τρομοκράτησε πολλά μέλη της CNT και λειτούργησε ως πρόσχημα για την καταστολή.**

Αποτέλεσμα ήταν να δημιουργηθεί μεγάλο χάσμα και στο εσωτερικό της -ήδη διασπασμένης- CNT. Ζητήματα που εκκρεμούσαν από την δεκαετία του 30, σχετικά με τον προσανατολισμό του κινήματος, και άλλα που αφορούσαν την Ισπανική κοινωνία που εξερχόταν από 40 χρόνια σκληρής δικτατορίας τέθηκαν εξ αρχής ανάμεσα σε ομάδες και τάσεις που στην πραγματικότητα δεν είχαν ποτέ ως τότε δουλέψει μαζί. Η συνδικαλιστική τάση καταδίκασε τη FAI ως υπεύθυνη για τα γεγονότα και εξέφρασε τις αντιρρήσεις της για την εκδήλωση αλληλεγγύης στους συλληφθέντες, αν δε συνοδεύονταν από την αποκήρυξη ατομικών

δράσεων.

Τις επόμενες ημέρες η Αστυνομία της Βαρκελώνης προχωρεί σε συλλήψεις αρκετών μελών της CNT. Το γεγονός και μόνο ότι κάποιος πρόσωπο συμπεριλαμβάνονταν στην λίστα του τηλεφωνικού τετραδίου ενός από τους κατηγορούμενους έφτανε για να θεωρηθεί αιτία σύλληψης. **Ήταν προφανές ότι η αστυνομία προσπαθούσε να τρομοκρατήσει πολλά μέλη της οργάνωσης με σκοπό να μην μπορεί σχεδόν κανείς να αμφισβητήσει αυτήν την καταστολή.**

Οι συνεχόμενες συλλήψεις επίσης είχαν δημιουργήσει ένα αίσθημα ανασφάλειας σε πολλά μέλη της οργάνωσης η οποία είχε χάσει πλήρως την εκτίμηση της κοινής γνώμης. Πολλοί από αυτούς δίσταζαν να παρευρεθούν σε συνελεύσεις και συγκεντρώσεις που διοργάνωνε. Ήταν η ταραγμένη περίοδος της Ισπανικής μεταπολίτευσης που συνοδεύτηκε από έντονη κρατική βία και ταραχές. **Την εποχή εκείνη επίσης οι επιθέσεις από φασιστικές ομάδες είχαν αυξηθεί σημαντικά,** ενώ η στάση των μέσων ενημέρωσης βοήθησε ώστε να θυματοποιηθεί η αστυνομία και ο ακροδε-

ξιός χώρος που από ό,τι φαίνεται... κρύβεται πίσω από το παρασκήνιο της υπόθεσης. Σωρεία βομβιστικών επιθέσεων λαμβάνει χώρα σε αρκετές πόλεις δίχως να γίνει καμία ανάληψη ευθύνης ή σύλληψη κάποιου δράστη. **Όπως είναι όμως κατανοητό τα «τυφλά» αυτά χτυπήματα βοηθούσαν στο να δαιμονοποιηθεί ακόμα περισσότερο το αναρχικό κίνημα.**

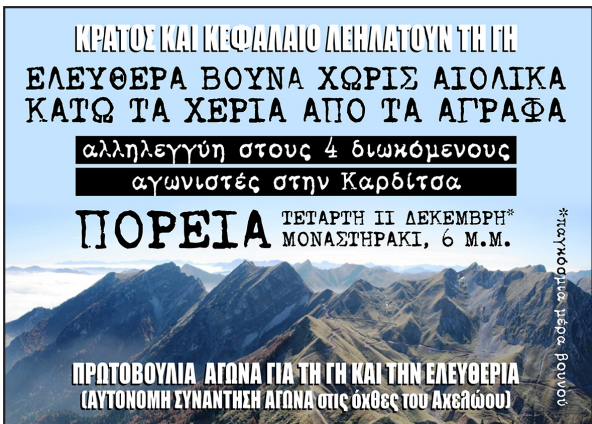
Η δίκη των ενόχων πραγματοποιήθηκε τον Δεκέμβριο του 1980. Ο υπουργός της κυβέρνησης, Rodolfo Martin Villa αρνήθηκε να καταθέσει. Η ποινή των κατηγορουμένων Jose Cuevas, Xavier Cañadas και Arturo Palmas ήταν έως **17 ετών κάθειρξη για δολοφονία εξ' αμελείας.** Ο Luis Munoz καταδικάστηκε σε δύο χρόνια και έξι μήνες για συνενοχή, και η Rosa Lopez σε 5 μήνες για απόκρυψη πληροφοριών.

Πηγές:

- Χαβιέ Κανιάδας Γκασκόν, Υπόθεση Σκάλα. Βαρκελώνη 1978 εκδ. Ιονάφι
- Κώστας Φλώρος, Οι Άνθρωποι που Κύκλωσαν το Άλφα

Δημοσιεύτηκε τον Νοέμβρη του 2016 στη μπροσούρα με τίτλο "ΓΙΑΤΣΑ ΦΟΝΤΑΝΑ (ΜΙΛΑΝΟ 1969) | ΣΚΑΛΑ (ΒΑΡΚΕΛΩΝΗ 1978) | ΜΑΡΦΙΝ (ΑΘΗΝΑ 2010): Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΣΚΕΥΩΡΙΑ ΩΣ ΚΡΑΤΙΚΗ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΑΝΑΡΧΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ"

Στις 11 Δεκέμβρη 2019, Παγκόσμια Ημέρα του Βουνού, πραγματοποιήθηκε στην Αθήνα διαδήλωση ενάντια στη σχεδιαζόμενη καταστροφή των Αγράφων από την εγκατάσταση αιολικών εργοστασίων. Στην πορεία, που πραγματοποιήθηκε υπό καταρακτώδη βροχή, συμμετείχε με μπλοκ η Πρωτοβουλία Αγώνα για τη Γη και την Ελευθερία και πανό που έγραφε: "Ελεύθερα βουνά χωρίς αιολικά - Κάτω τα χέρια από τα Άγραφα - Αλληλεγγύη στους 4 διωκόμενους αγωνιστές στην Καρδίτσα"

Θάνος Κουτσοχρήστος, πάντα παρών!

"Θα γυρίσεις πίσω σ' όλες τις καρδιές, σ' όλα τα μάτια, σ' όλα τα δέντρα σύντροφε. Γι' αυτό είσαι τόσο χαρούμενος, τόσο σύγυρος, ένα άστρο αναβοσβήνει μες στα μάτια σου, αυτό το άστρο που ποτέ δεν μας ξεχνάει. Κι εμείς είμαστε χαρούμενοι σύντροφε δεν κλαίμε. Όχι σύντροφε κλαίμε. Δεν το κρύβουμε. Γιατί σ' αγαπάμε σύντροφε και θα λείψεις από τον αγώνα μας, θα μας λείψεις. Θα μας λείπουν τα μάτια σου που ήταν σαν δυο παράθυρα ανοιγμένα στο βάθος του διαδρόμου της πίκρας. Θα μας λείπει το χαμόγελό σου που ήταν σαν σημαία σε μπαλκόνι του φτωχομαχαλά. Κι εκείνα τα χέρια σου τα δυνατά, μαζί και ντροπαλά που 'χαν μια κίνηση βιαστική και σιωπηλή, σαν να τοιχοκολούσαν μες στη νύχτα μια αφίσα της Επανάστασης. Γεια σου σύντροφε κοιμήσου ήσυχος. Εσύ το ξέρεις πως θα συνεχίσουμε την καρδιά σου και το έργο σου"

Γιάννης Ρίτσος

Πολιτική Εκδήλωση στη μνήμη του συντρόφου μας Θάνου στο Αυτοδιαχειριζόμενο Κοινωνικό Στέκι Γαλατσίου στέγ★

ΤΑ ΚΡΑΤΗ ΚΑΙ ΤΑ ΑΦΕΝΤΙΚΑ ΞΑΝΑΜΟΙΡΑΖΟΥΝ ΤΗ ΓΗ...

ΑΝΑΚΑΤΑΞΕΙΣ ΣΤΙΣ «ΣΦΑΙΡΕΣ ΕΠΙΡΡΟΗΣ», ΓΕΩΠΟΛΙΤΙΚΟΙ
ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΙ, ΑΟΖ, ΑΓΩΓΟΙ, ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΟΙ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΙ ΠΟΡΟΙ

**ΜΕ ΠΟΛΕΜΙΚΕΣ ΣΥΡΡΑΞΕΙΣ
-ΣΤΑ ΟΡΙΑ ΕΝΟΣ ΓΕΝΙΚΕΥΜΕΝΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ-
ΠΟΥ ΘΕΤΟΥΝ ΣΤΟ ΣΤΟΧΑΣΤΡΟ ΤΟΥΣ ΛΑΟΥΣ ΟΛΟΥ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ...
ΜΠΛΟΚΟ ΣΤΗΝ ΠΟΛΕΜΙΚΗ ΜΗΧΑΝΗ ΤΟΥ ΝΑΤΟ**

ΝΑ ΜΗ ΓΙΝΟΥΜΕ ΚΡΕΑΣ ΓΙΑ ΤΑ ΚΑΝΟΝΙΑ ΤΟΥΣ | ΚΑΜΙΑ ΣΥΝΑΙΝΕΣΗ
ΣΤΟΥΣ ΠΟΛΕΜΟΚΑΠΗΛΟΥΣ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ
ΚΡΑΤΟΥΣ | ΞΕΩ ΟΙ ΒΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΤΑ ΠΥΡΗΝΙΚΑ

Η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΤΟ ΟΠΛΟ ΤΩΝ ΛΑΩΝ!

Να ηλιθιάσουν οι κοινωνικές-ταξικές αντιτάσεις σε κάθε γωνιά της Γης.
Από τις ΗΠΑ μέχρι το Ιράν να αγωνιστούμε -μακριά από κάθε είδους προστατή- για την ανατροπή του κόσμου
των κυρίαρχων και το χτίσιμο μιας κοινωνίας αυτοδιάθεσης, αλληλοβοήθειας και ειρηνικής συνύπαρξης

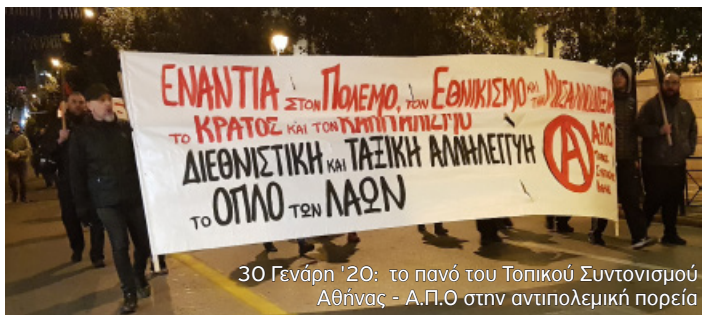
**ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ
ΣΕ ΠΟΛΕΜΟ, ΦΑΣΙΣΜΟ, ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟ
ΚΑΙ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΣΜΟ**

αναρχική ομάδα «δυσήμιος ίππος»/ΑΠΟ & συντρόφισσες - σύντροφοι

Συνέχεια από την σελ. 1 Μέσα σε αυτή την περίοδο γεωπολιτικής ρευστότητας, το ελληνικό κράτος, ως μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του ΝΑΤΟ είναι σταθερά προσανατολισμένο στις επιδιώξεις της κυρίαρχης πολιτικο-οικονομικής ελίτ της οποίας αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα και νιώθει την ανάγκη να προσδεθεί με ακόμη πιο άμεσους και αδιαπραγμάτευτους όρους στο άρμα της Δύσης και να παίξει το ρόλο του κωροφύλακα και του τοποτηρητή στην περιοχή της νοτιοανατολικής Μεσογείου, ιδιαίτερα μετά τους κλυδωνισμούς στις σχέσεις ΗΠΑ-Τουρκίας.

Ιδιαίτερη σημασία έχει ότι το ελληνικό κράτος, μέσα από τις δηλώσεις των αξιωματούχων του, ήταν από τα λίγα κράτη που συγχάρηκαν τις ΗΠΑ για τη δολοφονική επίθεση στο αεροδρόμιο της Βαγδάτης με αποτέλεσμα το ιρανικό κράτος να στοχοποιήσει στρατιωτικές βάσεις που βρίσκονται στην Ελλάδα, σε περίπτωση εμπλοκής. Άλλωστε, αυτό είναι ένα ακόμα τρανταχτό παράδειγμα της συμμετοχής του ελληνικού κράτους στο πεδίο των ανταγωνισμών ή ακόμα και των συρράξεων. Δεν ξεχνάμε τους βομβαρδισμούς στη Συρία από τη βάση της Σούδας, την πώληση στρατιωτικού εξοπλισμού και τον σχεδιασμό για απόστολη στρατιωτών των ειδικών δυνάμεων και αντιπυραυλικών συστημάτων Patriot στη Σαουδική Αραβία, την αναβαθμισμένη συνεργασία με μια σειρά γειτονικών χωρών και τις τριμερείς (Ελλάδα - Κύπρος - Ισρα-

30 Γενάρη '20: το πανό του Τοπικού Συντονισμού
Αθήνας - Α.Π.Ο στην αντιπολεμική πορεία

ήλ, Ελλάδα - Κύπρος - Αίγυπτος) και τετραμερείς (Ελλάδα - Σερβία - Βουλγαρία - Ρουμανία) διασκέψεις με τις κοινές στρατιωτικές ασκήσεις στην κυπριακή ΑΟΖ, τη στήριξη και τη σταθερή συνεργασία με το κράτος του Ισραήλ που σφαγιάζει τους Παλαιστίνιους.

Η όλο και μεγαλύτερη εμπλοκή του ελληνικού κράτους στους πολεμικούς σχεδιασμούς του ΝΑΤΟ και των συμμάχων του, αναδεικνύει την ανάγκη συσπείρωσης ενός μαζικού και μαχητικού αντιπολεμικού κινήματος που θα βάζει στο στόχαστρο τους πραγματικούς υπεύθυνους, θέτοντας τη διεθνιστική αλληλεγγύη μεταξύ των λαών ως τη μοναδική επιλογή μπροστά στην προοπτική ενός γενικευμένου πολέμου. Όταν τα κράτη και τα αφεντικά ξαναμοιράζουν τη γη, οι κυρίαρχοι επεκτείνουν τις «σφαίρες επιρροής» τους, οι συγκρούσεις κλιμακώνονται για τους οικονομικούς και ενεργειακούς πόρους, τις ΑΟΖ και τους αγωγούς και τα τύμπανα του πολέμου ηχούν ακόμα πιο δυνατά, μυρίζει το αίμα των λαών που χύνεται και θα κυθεί για τα συμφέροντα τους. Οι λαοί και οι κοινωνίες βασιζόμενοι στις δικές τους δυνάμεις και μακριά από κάθε επίδοξο προστατή μπορούν να παλέψουν για τα δικά τους συμφέροντα. Να αγωνιστούν για μια αξιοπρεπή ζωή μακριά από πολέμους, φτώχεια, προσφυγιά και εξαθλίωση. Να αγωνιστούν για έναν καλύτερο κόσμο ισότητας, αλληλεγγύης, δικαιοσύνης, αυτοδιάθεσης και ειρηνικής συνύπαρξης.

Πιάνοντας το νήμα από τις αντιπολεμικές κινητοποιήσεις παλαιότερων χρόνων και αντλώντας έμπνευση από αυτές, να οικοδομήσουμε ένα ισχυρό διεθνιστικό κίνημα από τα κάτω ενάντια στον πόλεμο, τον φασισμό, τον ιμπεριαλισμό και τον σύγχρονο ολοκληρωτισμό.

**ΜΠΛΟΚΟ ΣΤΗΝ ΠΟΛΕΜΙΚΗ ΜΗΧΑΝΗ ΤΟΥ ΝΑΤΟ | ΞΕΩ ΟΙ
ΒΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΤΑ ΠΥΡΗΝΙΚΑ | ΝΑ ΜΗ ΓΙΝΟΥΜΕ ΚΡΕΑΣ ΓΙΑ ΤΑ
ΚΑΝΟΝΙΑ ΤΟΥΣ**

**ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΠΟΛΕΜΟ, ΦΑΣΙΣΜΟ,
ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟ ΚΑΙ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΣΜΟ**

αναρχική ομάδα «δυσήμιος ίππος»/ΑΠΟ
& συντρόφισσες - σύντροφοι

Με αφορμή την επικείμενη "συμφωνία του αιώνα" ανάμεσα σε αμερικανικό και ισραηλινό κράτος που επισφραγίζει την εξόντωση των παλαιστίνιων μετατρέποντας τον τόπο τους σε ένα απέραντο στρατόπεδο συγκέντρωσης...

ΙΝΤΙΦΑΝΤΑ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΕΞΕΓΕΡΣΗ! ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΗ ΜΑΧΟΜΕΝΗ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ

"Για να παλέψει κάνεις με επιτυχία εναντίον εκείνης της στρατιωτικής δύναμης που σήμερα δεν σέβεται σχεδόν τίποτα και που σκόνη είναι εξοπλισμένη με τα πιο τρομερά εργαλεία καταστροφής και πανέτοιμη να τα χρησιμοποιήσει όχι μόνο για να καταστρέψει σπίτια και ολόκληρους δρόμους, αλλά και ολόκληρες πόλεις με τους κατοίκους τους, για να πολεμήσει κανείς εναντίον ενός τόσο άγριου κτήνους, πρέπει να διαθέτει ένα άλλο, όχι λιγότερο άγριο θηρίο, αλλά αναμφισβήτητο δίκαιο. Την οργανωμένη εξέγερση του λαού, την κοινωνική επανάσταση που δεν θα σταματήσει μπροστά σε τίποτα και σε κανένα".

Μ. Μπακούιν